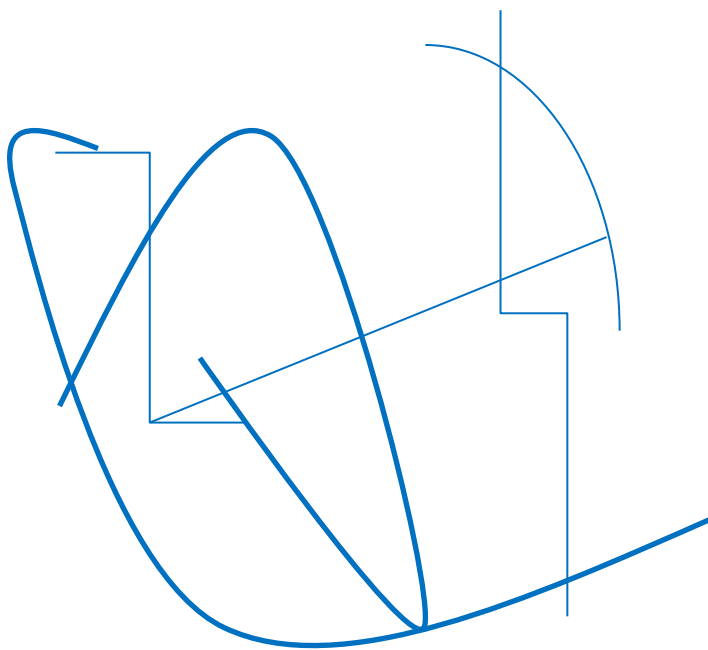

ara alexandru şişmanian

Staze şi Enstaze

2021

Copyright © 2021 A. A. Shishmanian

All rights reserved.

Coperta I: desen de Dana Shishmanian

Curriculum vitae

Născut pe 26 ianuarie 1951 la București, Ara Alexandru Șișmanian urmează, după un prim an la Facultatea de limbi romanice, Secția Franceză, cursurile Facultății de limbi orientale, Secția Hindi, unde îi are ca profesori de filosofie și religie indiană succesiv pe Cicerone Poghir, Sergiu Al-George și pe d-na Usha Chaudhuri, care-i va dirija în 1974 teza de diplomă despre sacrificiul vedic („Sacrificiul vedic sau *Coincidentia oppositorum*”).

În 1975 obține, din partea unei fundații armene din Belgia, “Boghos Noubar Pacha”, o bursă în vederea aprofundării studiilor indianiste la Paris, bursă de care nu va putea beneficia, viza română fiindu-i refuzată. Publică sporadic, sub pseudonim, cronici literare în *Luceafărul* și eseuri de fenomenologie literară în *Steaua*. Frecventează *Cenachul de Luni* unde citește un grupaj de “psalmi”, constituind nucleul volumului *Menuetul menestrelului morbid*. Pe 4 martie 1977 semnează Apelul pentru respectarea Drepturilor Omului în România – lansat de scriitorul Paul Goma – alături de alți doi scriitori: Ion Negoitescu și Ion Vianu. Este, de altfel, singurul din cei circa 180 de semnatori care refuză să semneze faimoasa “abjurare” propusă de regulă de securitate, ca și orice fel de alt document, în ciuda insistențelor securistice (pentru mai multe detalii vezi mai jos nota 1).

Părăsește România în 1983, în urma multiplelor persecuții profesionale și politice între care, în 1978, o tentativă de internare “psihiatrică” pe baza decretului 12/1965, persecuții ce-l vor împinge de altfel, în 1980, la o grevă a foamei de 58 de zile (29 octombrie – 25 decembrie)¹.

¹ În chip de autobiografie politică sub totalitarism, a se consulta interviul-confesiune publicat în iulie 2014 pe situl <https://fr.calameo.com/books/003510201e41f859f1cfa>, din care un fragment apăruse în revista *Ararat* nr. 23-24 din decembrie 2007, pp. 13-14, sub titlul *Un conglomerat al durerii și dezgustului*.

Se stabilește definitiv în Franța unde urmează cursuri de istoria religiilor la Ecole Pratique des Hautes Etudes și studiază sanskrita, armeană clasică, ebraica biblică și copta, pregătind o teză de semiologie comparată a religiilor (vedism și gnosticism). Devine din 1986 membru al Asociației Franceze de Studii Indiene, iar din 1988 al Asociației Francofone de Coptologie. Publică, în reviste de orientalistă și în Actele unor Conferințe internaționale de istoria religiilor, mai multe studii de specialitate.

Activitatea științifică nu-l împiedică s-o continue pe cea politică. Astfel, între 7 noiembrie și 7 decembrie 1989 întreprinde o nouă grevă a foamei determinată de gravele persecuții cărora le era victimă la acea dată scriitorul Dan Petrescu (se vorbea chiar de arestare).

După 30 de zile încetează greva foamei însă participă la “asediul” Ambasadei României din Paris, acțiune ce se va încheia prin căderea “fortăreței” și “capitularea” ambadorului politruc în fața presiunii revoluționare a exilului românesc.

Din noiembrie 1987 pînă în ianuarie 1993 proiectează și realizează un *Triptic* de poeme: *Priviri*, *Ochiul Orb* și *Tireziada*, din care va citi și publica înainte de Revoluție la cenacluri și în reviste din exil (*Hyperion*, *Dialog*).

După Revoluție publică poezie și articole politice în reviste din țară (*Vatra*, *Familia*, *Steaua*, *Luceafărul*, *Viața Românească*, *Ramuri*, *Contrapunct*, *Nor Ghiank* ș.a.) și din exil (*Dialog* – München, *Galateea* – Königsbrunn, *Dorul* – Danemarca, *Lumea liberă românească* – New York, *New York Magazin*, *Asymetria* – Paris).

În 1993 izbutește realizarea unui Colocviu Internațional de Istoria Religiilor – «*Psychanodia*» – la Paris (Institut National de Langues et Civilisations Orientales – INALCO), în memoria lui Ioan Petru Culianu, asasinat de securitate. Creează în mai 2005 asociația “Les Amis de I.P. Couliano” al cărei președinte este, și publică, sub auspiciile asociației,

tomul I al Actelor colocviului « Psychanodia », în colaborare cu soția sa Dana Șișmanian. În locul proiectatului tom II, preferă lansarea unui periodic de istoria religiilor *Les cahiers «Psychanodia »*, al cărui prim număr apare în 2011.

Între 1997 și 1999 publică la editura “Arhipelag” din Târgu Mureș cele trei volume ale *Tripticului*, a cărui versiune unificată și definitivată va vedea lumina tiparului în 2001, la editura “Cartea Românească”. Din 2003 și pînă în prezent volumele de poezie apar în ritm anual, aparținînd mai multor cicluri: “hexalogia” *Migrenelor*, din care ultima parte, a șasea, este încă în curs, avînd mai multe volume, ciclul *Absențe*, care se încheie cu al cincilea volum, în fine, ultimul ciclu, *Neștiute*, încheiat în 2018.

Începînd cu 2012, poeme traduse în franceză de soția sa, Dana Șișmanian, apar regulat în reviste francofone de poezie și pe situri literare pe Internet, ca și în antologii și volume colective publicate în Franța. De asemeni, traduceri în germană și engleză au fost publicate în reviste și antologii.

În fine, primul volum personal în traducere franceză a apărut în 2014 (*Fenêtre avec esseulement*), al doilea, în 2016 (*Le sang de la ville*); al treilea, *Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique*, al cărui titlu evocă *Les êtres imaginaires* de Jorge Luis Borges, din care se și inspiră, și care reprezintă versiunea franceză a *Migrenelor VI*δ, a apărut în martie 2020 (toate trei, la editura L’Harmattan).

Bibliografie selectivă

Eseuri și studii

„Proză și luciditate” [fragment din studiul inedit „Analiza literară”, axat pe romanul *Cel mai iubit dintre pămînteni* de Marin Preda], *Luceafărul*, XXIII/37, 13 sept. 1980, p. 3.

„Topos și Rit în opera lui Mihail Sadoveanu”, în *Steaua*, anul 31, 1980, nr. 11, pp. 4-6.

„Ciudatele farse și zadarnicele melancolii ale diaconului Creangă”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 2, pp. 22-24.

„Metaforă culinară și spirit carnavalesc la George Călinescu”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 7, pp. 8-10.

„Pe marginea unei cărți despre George Călinescu”, în *Familia*, 33 (1997), nr. 10-11, pp. 58-64.

„Le Nombre et son Ombre. Cosmodicée et cosmogénie dans le Veda et dans la Gnose”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 16 (1985), pp. 205-235; no. 17 (1986), pp. 169-207.

„Le Nombre et son Ombre (Résumé)” (în ciuda titlului e vorba de un text independent de precedentul și redactat în engleză), în *Neoplatonism and Gnosticism*, edited by Richard T. Wallis, associate editor Jay Bregman, State University of New York, 1992, pp. 351-380.

„L’Orientalisme au Carrefour. Réflexions en marge d’une «Nouvelle politique de l’Orientalisme»”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 24 (1993), pp. 251-277.

„Sémiologie et Ontologie. Quelques observations méthodologiques à partir d’une «spectroscopie» de l’*Apocryphon de Jean*”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 25 (1994), pp. 143-167; no. 26 (1995), pp. 51-76.

„Sergiu Al-George e il suo contributo all’indianistica romena contemporanea”, în *La rinascenza orientale nel pensiero europeo. Pionieri lungo tre secoli*, ed. Grazia MARCHIANO, Istituti Editoriali e Poligrafici Internazionali, Pisa-Roma, 1996, pp. 201-235.

„Sergiu Al-George – l’abstracteur de la forme”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, nr. 27, 1996, pp. 207-238.

„Sergiu Al-George – deschizătorul formeî”, în *Vatra*, nr. 6/1998, pp. 92-95 ; nr. 7/1998, pp. 60-64 ; nr. 8/1998, pp. 53-56 (*Semne*).

Ascension et hypostases initiatiques de l’âme. Mystique et eschatologie à travers les traditions religieuses, editura ΦΩΣ

(Les Amis de I. P. Couliano), 2006, volum colectiv de studii reprezentînd Actele Colocviului internațional de istoria religiilor „Psychanodia”, în colaborare cu Dana Șişmanian.

În acest volum, studiul: „Dédoublement, chute et salut dans le Veda et dans la Gnose”, pp. 149-237: online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Les cahiers «Psychanodia» (n° 1 / Mai 2011), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), publicație periodică editată în colaborare cu Dana Șişmanian.

În acest număr, studiul: „Les sept transgressions de Ioan Petru Culianu”, pp. 9-129, precum și interviuri și discuții din sfera colocviului „Psychanodia”: online pe situl personal, section [Publications communes](#). Studiul „La huitième transgression de Ioan Petru Culianu: la transgression méthodologique” e în pregătire.

„Eminescu restituit: O "versiune integrală" a Luceafărului” (în colaborare cu Dana Șişmanian), în *Vatra*, 1-2/2018, pp. 15-22; online pe situl personal, section [Publications communes](#).

„Trei crime de stat: Mihai Eminescu, Nicolae Labiș, Marin Preda”, în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 2 / Avril-Mai 2021), online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Poezie – volume personale

Triptic 1. Priviri, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1997.

Triptic 2. Ochiul orb, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1998.

Triptic 3. Tireziada, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1999.

Triptic: Priviri, Ochiul orb, Tireziada, editura Cartea Românească, București, 2001 (cu o prezentare de Dan Cristea).

Migrene I-II-III, editura Cartea Românească, București, 2003-2005. Volumul II cu o postfață de Dan Cristea, pp. 113-118; voll. I și III cu prezentări de același critic.

Migrene IV, editura Paralela 45, 2007.

Migrene V, VIa, VIδ, editura Ramuri, 2007, 2016, 2017.

Absențe I-II-III-IV, editura Ramuri, 2009-2012.

Neștiute I-II-III-IV, editura Ramuri, 2012, 2014, 2015, 2018.

Neștiute V (ultimul din ciclu), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2018 (cu un cuvânt de Dumitru Radu Popa).

Menuetul menestrelului morbid, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2019 (cu “Cîteva gânduri preliminare” ale autorului).

Fenêtre avec esseulement, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2014 (collection Accent tonique).

Le sang de la ville, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2016 (collection Accent tonique).

Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique, traduit par Dana et Ara Alexandre Shishmanian, éditions L’Harmattan, Paris, 2020 (collection Accent tonique). “En guise de préface” par Dana Shishmanian.

Absențe 5, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2021. Cu o prezentare de Sonia Elvireanu.

Poezie – în antologii și reviste

Dieter Schlesak, *Gefährliche Serpentinien. Rumänische Lyrik der Gegenwart*, Edition Druckhaus 1998, p. 211 (din Priviri).

L’éveil du myosotis, Les Éditions du Net, Paris, 2014, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 396-399.

Les poètes et le cosmique, Les Éditions du Net, Paris, 2015, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 170-171.

Les Poètes, l’Eau, et le Feu, Les Éditions du Net, Paris, 2017, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 200-201.

Anthologie de l'émerveillement, Les Éditions du Net, Paris, 2021, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, p. 116.

D'écriture en écriture, Paris, 2015, 3e tome de l'anthologie des auteurs de la Gazette de la Lucarne, pp. 375-377.

Anthologie poétique de Flammes Vives 2016, volume 1, mai 2016, pp. 135-136 ; volume 3, novembre 2016, pp. 113-115.

Apariții recente în reviste românești: *Poezia* (2/2018), *Luceafărul* (6/2018, 10/2020), *Discobolul* (octombrie-noiembrie-decembrie 2018, iulie-august-septembrie 2020), *Vatra* (3-4/2019, 11/2020), *Bucovina literară* (1-2-3/2019, 7-8-9/2020), *Ararat online* (7/2020), *Leviathan* (nr. 4/2020).

Apariții în reviste străine, editate: *Poésie/première* (2018, 2020), *À l'index* (2017), *Intervention à Haute Voix* (2018), *Concerto pour marées et silence, revue* (2020); online: *Gazette de la Lucarne des écrivains* (2013), *Le capital des mots* (2014, 2016, 2020), *Le Temporel*, *La toile de l'Un*, *Ragazine*, *Recours au poème* (2016, 2019), *Le Pan poétique des muses* (2017), *La Levure littéraire* (2018), *Poésie pour tous* (2014, ... 2020), *Francopolis* (2013, 2015, 2017, 2018, 2020, 2021).

enstază

sublim de ură –
înainteăm uneori prin derapaje de ecouri –
alfabete de sublim editînd în pagini de vid •
întrebările sînt subțirimi care se pierd –
răspunsurile, adîncimi ce nu se mai găsesc •
abisul în avisuri se povestește –
fără formă – totuși pagină –
fără carte sau degete – totuși nesfârșită răsfoire –
fără semne ori cuvinte – numai sens •
scară de farmec și flaut –
trepte de nimeni îmbrățișate de zeu •
sparte de sens literele-n litere se revarsă –
cu ochi larg închiși ies din noapte –
întrînd în noaptea plină de ochi orbi atotvăzători •
se deschid în tine cuiburi de labirinturi –
unde se ascund urșii de aur ai misterelor –
hidrele stranii cu oglinzile lor negre •
fluid spectral de eternitate –
mîngîieri de-avis peste abisurile bănuite •

sisif

e o întrebare dacă în curînd va mai fi posibil –
să fii om pe planeta aceasta –
și cu ce preț – cu ce sisifică trudă •
buzele de avis ale porții •
poarta e chip –
poarta e un chip plin de privirea atît de străină lumii •
poarta e ochiul orb •
zdrențele imposturii... –
și pomul ascuns în poem •
da, de cîtă recunoaștere este oare nevoie –
ca să dispară lumea – acest loc al alienării absurde... •
fir de abis se-nalță rugăciunea prin noaptea sacră •
ea se evaporă de pe buze –
de parcă misterioase cuvintele –
ar privi •
urcă clipele – mici păsări de lumină –
fire de ciudat labirint zburător •
bătrînul zbor cu timp de labirint –
cuvîntă – iar aripile îngerilor uitați –
sînt umbre avisale de cuvinte •
melancolic coboară sisif –
pe străinele pante –
acum că bolovanul s-a înălțat –
strălucind la cer •

smerenie

ning cu tot sufletul în sălbatice abisuri de cer –
flaute de durere – trepte de îngenunchiere –
smerită dizolvare în lontan •
parcă un stol de catedrale
ar străbate în zbor abisurile •
prag de vid – mântuire albastră –
stingere înceată în neant smerit •
ochii cresc nesfârșiți de moarte –
craniul se desface nesfârșit în voci –
se întrerup în cântec –
lacrimile de stingere ale lontanului –
pierdute-n evanescența –
tulburată a ecourilor •
cristale întrebătoare –
parcă s-ar privi –
parcă s-ar visa –
parcă s-ar stinge •
pleoape se smeresc –
și pașii în sfioase priviri •
tălpile se roagă-n netezime –
ochiul orb nu poartă din privire –
o lipsă –
ci poartă privirea absolut netedă –
acum că din amurg se scutură cenușa albastră •

cântecul străinului

zeiță neagră juisează șobolanii tăi de sevă •
caverna de silabe ne privește – solitară – goală •
plîngi întuneric – plîngi sângele scrierii tale •
plîng inversate szenta pe holofernes –
iudita pe olandezul zburător •
prea multe lacrimi –
prea multe cuvinte suspendate-n întuneric •
totul nu e decît ecoul beznei – nimic alt decît ecoul beznei •
buzele mele plîng –
lacrimile curg pe obrajii înstrăinați ai zidurilor •
prea multă așteptare și-o lacrimă uriașă care se coace •
tot acest roșu ce se vomită-n fișii obscure –
lacrimi în zdrențe obscure – silabe de sânge –
o uriașă lumină – o uriașă lacrimă prea întunecată –
ca un cap mut – vorbitor •
culeg din întunericul gros frisoane de febră –
fișii de de anxietate – zdrențe de silabe –
toate întrebările tremură –
toate zidurile tremură –
întunericul însuși se caută •
o cameră-i inima –
o cameră mintea – camera fantasmelor •
tenebrele sîngerează –
originea sîngerează –
deasupra lor se înalță – plutesc – tezaure – paradisurile •
prea multă depărtare în această suferință tăcută –
aripi ciudate născute din umbrele pașilor •
persefona – hades – străinul plutind •
de unde însă tot acest alb –
tot acest alb lichid și letal –

de unde vine oare moartea albă –
lacrima albă – teribila tenebră albă •
palori – inerții – lumi lichefiate –
drumuri unde morții au murit •
prea multe priviri moarte –
prea multe țipete în străine sicrie –
străine – înlăcrimate sicrie –
sicrie de silabe –
silabe pe care doar nimeni le poate citi •
și tu fecioară albă –
lacrimă albă înveșmântată numai în amintiri și-n lacrimi albe
– în anotimpurile amintirilor și-n noaptea hivernală a
lacrimilor –
wotan – brunhilde – și un sărut adormit în presimțire •
și toate aceste mistere –
și tot acest străin argint adormit –
toate aceste mistere de argint narcotic – de argint hipnotic •
inima infernului ca o gură vrea să sărute –
da, brațele acestei guri vor să îmbrățișeze –
însă reîntoarcerea inspiră groază frivolității –
frivolitatea e numai repulsie –
și suflul reîntoarcerii îi rămîne străin •
frivolitatea preferă însă să-și vestejească disperarea –
în fața porților închise –
a zîmbetelor pe vecie închise •
frivolitatea e numai pariu și nitescență alienată –
stingher, ridicol pariu •
aceste lacuri albe parcă mă privesc –
aceste luni lichefiate mă privesc – mă privesc •
moartea lor albă se apropie de mine iar eu le zîmbesc –
căci eu sînt neantul •

lumina lor albă se închide căci ele sînt porțile –
fluviul lor încetează să curgă –
căci uitarea lui a devenit inutilă •
reamintirea a devenit inutilă iar mirajele –
norii singurătății evaporate – pline de mituri –
se risipesc •
flori de beznă – lacrimi de beznă –
e tot ce mai rămîne cînd totul se închide –
cînd timpul se închide –
cînd timpul în fine se închide •
oblică-i femeia –
un zîmbet tăios și rece îi traversează plînsul •
luna picură paloare pe stingere –
nostalgie pe epopeea nitescentă a stingerii •
și totuși, îngerii au mult mai multe aripi –
cînd se transformă în cărți •
ei, nervii nopții •
și antenele – antenele – antenele –
cu care captez tot ce-am pierdut cândva –
cu care mă captez așa cum m-am pierdut –
așa cum amintirea mea încă mă țipă –
așa cum melancolia mea adîncă încă mă întreabă –
cînd beau neantul din cupă –
cînd mestec fără sfîrșit pocalul de nemurire •

silabe berionice

negru se sparge infinitul între țipăt și neant –
apoi răspunsurile se aștern în claviaturi de întrebări senine •
când furtuna întrebării se înseninează –
deși rămîne furtună –
devine o furtună senină •
atunci adevărul parcă s-ar povesti –
întrebări suspendate – străbătute de infinit •
nu răspunsuri –
ci gravități din ce în ce mai profunde ale întrebării •
adâncimile se scormonesc –
înălțimile se topesc în lumini și le poartă –
evanescențele-și țipă solemn dispariția –
finitudinea își leapădă limita –
limitele lepădate se joacă străine –
exilate, își joacă înstrăinarea –
poartă hlamide de zdrențe •
murmurele nu și-au inventat încă frunzișul –
nu-și bănuiesc tăcerea cu suflet de umbră –
enigma nu s-a preschimbat încă-n metaforă •
trezirile se destramă –
foșnetele se destramă –
visele se destramă •
brusc bursuc ricanînd –
hirsute silabe berionice •
zdrențe – segmente – secvențe – aventuri – poate partuze –
gemetele libertinilor dis-de-dimineață –
ciudată revoltă a fractalului absurd •
ne fărîmăm din om pînă cînd țipătul scîrțîie –
miorlăit orgasmic stins în muget –
aleatoriul cu fratele hazard rătăciți în haos •

frunze de toamnă –
exil de clopote inaudibile –
lacrimi de amurg –
scări de paloare lunară peste aceste neștiute absențe •
lumea se vrea tot mai mult ca o concesiune pentru spirit –
o concesiune cu gratii •
îmi trebuie un nou exil –
mai înalt •
plecați uși străine –
lăsați-mă –
să fiu lumina cea mai înaltă –
întunericul cel mai pur –
plînsul agonic •
femeile sînt niște șobolani care ne rod inimile •
il n'y a que le génie et la roture •
moartea e ultimul plîns –
ultima lacrimă –
lacrima de foc ce curge pe-absență spre neștiut –
lacrima – șarpe și pasăre •
oh! există destine profund onirice –
destinul meu pare constituit din ultima secundă din noapte –
ce precede dimineața trezirii •
uneori a-ți afla originile –
echivalează cu a te despărți definitiv de ele •
cicatricile plutesc ca niște păsări noptatice –
rănilor zboară cu aripi de sânge •
post-modernismul e un reromantism –
de nu e un simplu retro •
realul e un miraj înnodat •

zero și alte imposturi

cînd închid ochii îmi sticlesc în cercuri privirile strivite –
licuricii licăritori –
sau poate ecourile luminii din creier •
mă sinucid în möbius cu revolverul de ghips –
mă spînzur de infinit cu ecouri –
trăim într-un misterios univers pliat •
forma începutului nu se pierde în forma întregului –
ea, ce e cu siguranță și forma sfârșitului •
tatonări cu piele d'ecouri –
stropi de pași risipiți în vid •
totalitarismul nu-i doar poate nici măcar în primul rînd –
o realitate politică –
ci o aberație psihologică latentă în fiecare din noi •
las ferocea mea melancolie să se înalțe dincolo de atmosferă
– în vid – dincolo de vid – în *parinirvăna* •
luna-și coboară stropii reci –
spre coloanele deja inexistente –
ce-o contemplă cu tăcută absență •
stropii palorii în ecourile clipei •
se stinge deviind în chemare sensul ce-ar fi putut să fie •
am apărut dintr-o contradicție –
pe care am dezvoltat-o în permanență –
spre centrul tautologiei ei implozive •
de dincoace de sine – pînă-n tăcut graal –
pînă-n nemarginile ei fără infinit și fără finit –
mereu respirîndu-l pe dincolo •
căci să știi înseamnă să descifrezi –
plămîinii gîndului meu sînt plini de neant •
lacrima inimii –
poate oare să găsească obrazul pe care să curgă •

nu cred c-am să învăț a muri vreodată –
pentru mine moartea nu poate să însemne un simplu fapt –
ci doar un moment enstatic •
moartea – o evanescență fără sentiment •
dacă spun că nu – el n-o să mă creadă –
iar de spun că da eu n-o să izbutesc să mă cred... •
calul visat s-a topit în cer –
între aer și fugă –
s-a topit între evadare și exil –
ca trenul cu vagoane de noapte •
lucrul în sine e o tautologie, însă o tautologie pură –
iar ca atare centrul tuturor fenomenelor posibile –
ce nu-s altceva decît niște contradicții •
da, contradicția e ecoul tautologiei •
muzica pune întrebări cu lacrimi de răspunsuri –
suspensiile muzicii plîng •

miracol negru

miracol negru •
din tulbure crește imensul furtunii –
cobor captiv de dureroasă urcare •
amurgul mă-nvăluie insulă –
singur de mine sînt în toate ce-am fost •
departele se umple de memorie spartă –
eu însumi sunt numai un nu trecut •
intru în stea ca-ntr-o oglindă –
dublu pierdut în meandre de vid •
dublu mereu uitat de aproape –
dublu mereu uitat de neant •
ceață mereu îndurerînd munți de cenușă –
ceață mereu destrămată-n înalt •
sunet de aur rănește crud întunericul –
caut un chip al nimănui •
steaua s-a ridicat peste netezime –
unde înecat întunericul profetește obscur •
ca o amnezie de palid 'n nimic cade luna –
sudoare străveche a unei anxietăți de demult •
zarurile abisului însubțiate în ramuri –
joacă haosul disecat pe un verde hazard •
țesătorul își piaptănă în miezuri de salcie umbra –
întîmplarea fărîmă reflexul ce-am fost •
rece lunecă sufletu-n sine –
pînă cînd totul e mort și demult •

absurde miracole

miracole, absurde miracole •
semne de întrebare de cristal pe-obrajii morți •
cu tren în voce – cu stingere sacadată între gări •
fire de pași – aproape niște poteci – niște măști –
spre cel ce sînt – spre cel ce-s nimeni •
fire de pași – materie de miraje •
ele mă Țes – pe mine, alogen fără adresă •
pe mine, nicăieri ca un steag gol –
pe mine, precum un înger cu misterul devastat •
nimic al acestei lumi nu e al meu –
acceptarea mea e vidă de-așteptări •
revin mereu la singurul sfîrșit cu care încep •
ploi cu lacrimile uscate pe solul sterp •
semințe pietrificate de întîlnirea pămîntului cu nimeni –
zîmbetul de sticlă tîrîndu-se ca un șarpe pe nisip •
prinsă cu lassoul pînă-n pierdut de verde – pampa •
prins singur ecou –
în jurul trandafirului cu negrul rătăcit prin somn •
sau poate ciocan întrebător lîngă eșarpa șarpelui de clape •
cînd rădăcină a imaginarului care mă neagă –
cînd semn de întrebare plutind prin visul interogativ •
redundant – da, ciudat cade luna peste clipa ce-a fost •
și oblic lunecă timpul pe singur abolit •
fire de pași – materie de miraje •
și gamele avioanelor coborînd pe un pian în trepte •
a avea dreptate – oh! cît e de nedrept •
și cît de crud strivește fragila minciună – adevărul •
căci corzi sînt rănile – și liră trupul jupuit •
da, liră a durerii – tu mă-ntrebi de ce Țip cu atîta labirint –
eu, sufletul cu oglinda spartă – cu fereastra arsă și astră •

pragul e buza morții •
alb e sângele styxului
și albă noaptea în care sufletul meu e cuțit •
și luna tăvălită-n iarba de fier –
și melancolia petelor de cerneală cu care încă mor •
și pielea aceasta plutind precum o aripă pierdută •
da, trupul meu precum un cântec jupuit ce nu mai moare •
miracolul acesta înotînd în perna de sticlă •
noaptea, da, noaptea –
sângele cu care voi fi în veci absent •
inima mea – strop de infinit închis în carne •
inima mea, monstruos stomac în care totul este fantasmă –
și totul numai neant •

sunetul muzicii

apa va fi ultima mea amantă –
o iubită fără credință și fără înșelăciune •
clipocind de tăcere –
steaua coboară pe scări de noapte •
labirinturi risipite între sclipiri și vid –
risipite-n sclipiri de vid poate •
amurguri palide ca niște motoare selenare –
umbre de întrebare mîngîie fețele apelor •
adâncul amenință jocurile –
absolutul zâmbește prin mirajele care-l îndepărtează •
spiritul stă înnodat într-o gestație absurdă –
ce nu așteaptă nașterea ci numai trezirea •
nitescența e nostalgia neantului –
care încearcă să se amintească numai cu-uitarea •
ecourile printre frunze –
coborînd parc-ar șopti sparte unde de scări •
picuri de melancolie –
săruturi atîrnă în ștreanguri de sunete •
coborîrile povestesc –
urcările întreabă •
stropii pașilor în peșteri de iarnă – ca un bal mascat •
razele lunii zăbovesc între palorile timpului –
depușe de trecutul nopților –
în căușul vidului spectral de amintiri •
unde – pe ce zâmbet cade picurul sfârșitului •
complicitatea nu înlocuiește valoarea –
politețea mai mult sau mai puțin politică
nu face să plutească bărci civilizate •
cheile privirii ne zâmbesc –
niciodată alt mereu decît celălalt •

țin în palmă labirinturile evanescente – și mă caut •
pașii păpușii în pulberi pedofile •
dă-mi tot somnul ninsorilor cărunte –
și-al verdelui încetoșat de mlaștini •
la ce bun praful semnelor neutilizate –
al semnelor fără sens •
la ce bun muzeul melancoliilor de ceară •
ploaia e mai narativă decât zăpada –
ninge mereu aceeași clipă •
rosturi rostogolite – amnezii învățate pe de rost •
muzica e limbajul tăcerii •
tăcerea – sunetul profund al muzicii •

luciano berio

am mers alături de berio – tăcerile noastre au comunicat •
e curios cum trilarile – aceste simple ornamente –
pot povesti •
și dacă pe neașteptate soarele ar ninge –
într-un gigantic crepuscul final •
povestim recapitulându-ne nostalgiile –
punem trepte de căutare melancoliei •
lovim cu ciocanul un aisberg de lacrimi –
muzica este destin dizolvat •
ea își pierde destinația în fluiditatea emanației –
se interoghează și astfel se suspendă •
subiacența a putut fi –
un moment al dinamicii cognitive a neantului •
a neantului ce gîndește infinit cu înfîniturile •
există o reificare naufragiată în organele sfărmate –
ca și cum numai subiectul reificat ar putea fi “normal” •
în fond, destinul e un fel de instinct –
instinctul animal al conștiinței –
confruntat nu cu necesitatea animală –
ci cu mereu străina libertate umană •
e normalitatea reificare? “adaptarea”, alienare? desigur! •
numai omul-lucru plutește –
oblic naufragiu peste faleze •
izbîndă tangentă cu eșecul •
sfărîmă-ți suferința în cristale, exploratorule –
tu, navigator al vidului cu nările privirilor încordate –
între brizele infinitului și supremul nimic •
o clapă unică – multe sunete –
la limita unde organul trupului se preschimbă în spirit •
cînd pianul negru ți se ridică – pasăre uriașă – în noapte –

poetul sparge vitrinele iluziei –
oglinzile fluide ale nebuniei –
cu zâmbet •
toți acești pești de infinit argint –
ce te abandonează pe țărmuri de nesfârșită sete •
poetul își tîrăște zdrențele sufletului –
printre cioburi de limite sparte –
nu-i oare un zbor! •
pași îngreunați de ecouri –
tone de orizonturi de sunete –
și din miez de ecouri – ochi de priviri •
vrei oare? nu vreau – dar trebuie să înfrunt asta –
și tu la fel –
fluide sfărîmături •
pămîntul acest extraterestru de vise –
moartea însăși e vis! •

gîndul alunecînd...

cobori – aluneci – într-un infern al lacrimilor –
țipă în tine înguste sănii negre •
oblicul sentimentelor precede detașarea –
stropi acizi – evanescențe razante –
răzătoare razantă a razelor •
căci dacă moartea e vis – viața-i coșmar •
de ce plîngi? –
plîng de jalea mea de a trăi moartea lumii... –
plîng de jalea de a trăi în moarte... •
îmi țipă printre palme din ochi – explozii de amurguri ofilite •
sănii de lacrimi pe gheața acestor labirintice oglinzi de iarnă –
clopote de depărtare – valuri de melancolie peste orizont –
înecul nostalgicului cu aripile dizolvate –
cu zborurile inundate •
întrebarea e alteritatea ce trimite la identitatea răspunsului •
plutind – alteritatea se transformă în poveste •
trenul taie visînd femeia adulteră în note –
pe șine sîngerează lent o partitură uitată •
tot ce au încercat toți a fost să-mi fure destinul –
să-mi jefuiască personalitatea •
e ceva josnic într-un spiritual care slujește lumea –
geniul trebuie să fie inutilizabil – inutil •
spiritul, fără mîner •
salcia plînge cu friguri de aur –
își înclină cîntecul spre recele verde •
ne sfărîmăm – ne sfîrtecăm –
de parcă sîngele nostru ar fi un poem –
carnea, o simfonie •

revelație

fără mușchii încordați ai urii mirajul nu-și țipă adevărul •
adânc greu săpat în refuzuri bruște •
am fost – am fost –
și cu toată dispariția mea –
melancolic durez •
avisul abisal sub pașii lejeri ai gândului superfluu •
monstru trist în monstrul inert al lumii –
monstru de tristețe •
insuportabilul se arată în miezul labirintului ce-l deformează •
lumea e o închisoare –
dar o închisoare care se devoră singură •
în fond, ce diferă la animal și la poatele uman –
e structura atenției •
floarea e un nod –
chiar și roza mistică •

doliu luminos

doliu luminos –
zăpadă neagră –
săni de note înguste –
anxietățile lunecă pînă foarte departe •
“răul” e consecința suprimării –
a dimensiunii cognitive a distrugerii –
a schematizării și abolirii paradoxului –
suprimare – naștere / zămislire – distrugere •
fluid devine letalul în nebuloasele nocturne ale creierului •
cupa se umple de sunete mute –
moartea bea întunecate muțenii –
lavă de melancolie din vulcanul rece •
pînă unde poate merge muțenia asurzitoare a sunetului –
inaudibilitatea lui orbitoare •
pietre ciudate răspîndesc cercuri spectrale în vid –
beții negre ale lucidității discontinue •
și polivalenta monoschizofrenie... •
disperările accelerate navighează prin navigatorul destrămat •
chemări înaripate precum îngeri exterminatori ai misterului •
străinul ne mîngîie sufletul cu catifelele groazei –
cu înfricoșătoarele lui aripi de mătase •
să spargi oglinzile dispersării cu dale de disperare furibundă –
să sfărîmi lepezile limpezi cu masiva-ți prăbușire în obscur •

avalanșele negre

avalanșele negre •
falsă veselie stridentă –
ca o caricatură sinistră a râsului •
întreruperile sînt corzile negative ale sunetului •
cupe zdrențuite pentru vid flutură ca depărtarea în pânze –
ciudate solitudini zboară cu spinii prin cristal •
lovituri de magneți la ușa neantului –
deschide-mi ușa – deschide-mi vidul –
deschide-mi nitescențele spiritului –
deschide-mi luna și ia-te în tine –
deschide-mi oul de lună •
lacrimile – mucii guturaiului sufletului –
păsări de negru și mai adînc în negru – reptile •
lacrimile plîng – și alte lacrimi –
lacrimi la infinit –
curg pe obrajii cristalini ai lacrimilor •
obrajii mei – toate ființele plîng topindu-se –
și cenușa – melancolică de ninsoare •
de nostalgic nins soare •

dezgust

trece prin mine un drum pe care merg scăpînd din mîini –
bolovani de suflet •
mă străbate un cer mereu străin –
un spațiu mereu străin prin care zbor –
eu îngerul de greață •
zbor de dezgust –
căci dezgust e zborul meu –
dezgust e tot ce simt –
și tot ce construindu-mă mă deconstruiește •
povestim cu insule oglinzi de singurătate –
povestim cu dune ferestre îndepărtate •
să fie un clopot – să fie o meduză –
să fie oare moartea o întrebare de cristal? •
umbre în oglinzile negre •
le néant est l'écrasement perpétuel de l'être •
cum aleargă prin vid lupoanca de sunete... •
răzbește luna prin cenușă și mască •
cîtă fiere –
cîtă fiere și noapte –
cîtă fiere de noapte –
vei vomita, inima mea •
miriapod e greața –
scolopendră e greața –
noaptea e plîns de-otravă și-oroare •
orice amintire e o remușcare –
memoria e vină – uitarea e rușine •
stropi de rușine și vină pe pagini de întuneric •
aripile dezgustului fac din mine un înger de iarnă •
sub nămeți de durere – straniu, ucigașul pîndește –
e un chip de întuneric căruia inimile noastre-i sunt lacrimi •

în mine se găsesc toate mormintele –
străinul ține în mână –
săgeată departe –
sunetul ca pe-o oglindă cu cheie •
cînd întrebările ne fărîmă –
nu poate răspunde decît zîmbetul •
suferința e ecoul durerii –
anxietatea, ecoul suferinței –
dezgustul, ecoul anxietății –
contemplația, ecoul dezgustului •

gol

rămășiță întunecată a evanescenței e zâmbetul •
alb – labirintul adormit se topește •
dureroasă evanescență încetinită –
cîte evanescențe crepusculare ne întârzie-n privire •
amenințătoare sete ce crește-n timp ce bei –
străina apă cu gust de deșert •
totul alunecă – numai eu mă schimb mereu mai același •
originea-i vâl – ajungerea, melancolie în zdrențe •
îmi culeg inima-n ecouri și dispar în așteptare neagră •
opacul zbîrnîie –
parcă o pasăre ar purta prin labirint un motor •
închipuite nenașteri ale metempsihozei •
Radu Lupu ou l'homme qui aurait voulu être Brahms •
uneori Beethoven gramaticalizează sublimul –
aidoma unui Bach al pianului •
gol –
aidoma unei caracatițe cu o infinitate de tentacule invizibile –
absorb tot negrul cu toată transparența •
murim bănuindu-ne neantul de necredință –
și spiritul de tragică înaltă trădare •
străinul ejaculează vise și se încheagă din nopți •
extatică amenințare –
umbre își pierd ecoul în noapte –
întrebările-și irosesc nostalgia-n crepuscul –
pomul-stea nu merge ci-și înalță ca pe-o rază infinită brațul •
totul urcă în el – pînă și coborîrea –
totul e vers – pînă și misterioasa sa obezitate –
totul e aripă – mai ales exilul •
picură abisul ciudat în rugă de mîini –
psalmii lui Saul •

lacrimi tragice ce-mi legați ți pățul ochilor de abcesul inimii •
mînia plină de idei și de versuri –
mînia, această formă mult mai înaltă a suferinței •
orgoliul, această formă mult mai pură a smereniei •
cuiele ierbii se-nfig în apostolii soarelui •
caut în cercuri alfabetul de ecouri al nopții •
melancolia mă stropește pînă cînd –
cu privirile despletite – mă dizolv •
tu, somn de cristal – risipește trezia mea de carne –
ce ciudat, ce ciudat mă dispar în tot ce apare •

disocieri melancolice

în semințele aproapelui visează înceată depărtarea •
notele se risipesc în labirinturi triste de fum –
ce mîngîie cu zîmbete evanescente amurgul •
oh! nitescența pură a neantului –
e mult mai bătrînă decît sinele –
decît sinele – eclipsa transcendentă a neantului •
sacră mînie în valuri de noapte •
decît să trăiesc în promiscuitatea asta – mai bine deloc •
un demon lichid îmi curge prin vine – bănuitor ca aripile •
submarinul capului meu plonjează-n oceanul tăcerii •
apa cade în cadavre transparente •
am fost pus într-un vagon de vite –
și-am traversat astfel așa-zisa existență •
s-ar putea ca sensul dorinței sexuale să fie convergența –
dintre thanatismul masculin –
și erotismul reproductiv feminin •
diferența dintre robot și om nu e morfologică –
ci una de orientare •
robotul e orientat exclusiv spre exterior –
eventual, exteriorul transformîndu-se –
într-un fel de rețea interioară •
omul spre interior –
chiar dacă interiorul însuși –
poate deveni un fel de exterioritate •
cît despre Dumnezeu –
nu-i decît un soi de veghetor inutil și vag depresiv –
care nu creează nimic și nu se ocupă –
cu echivoc interes –
decît de cei ce îl caută – “pozitiv” sau “negativ” –
negîndu-l pe el –

ori negându-se cu disperare pe sine •
eu nu culeg meteoriți ci poezie – și idei •
da, idei de poezie și poezie de idei •
segmente de inocență împrejmuiesc nuclee de vinovăție –
de crimă •
il n'y a de l'avenir que dans le passé –
șerpi străini ne șoptesc soarta din soare •

matematica iluziei

matematica iluziei și iluziile matematicii •
caleidoscop de lacrimi e pianul –
și drum în trepte al melancoliei •
trist navighez prin ochi –
fărîmat în priviri de tristețe –
și țip –
și-mi tai sufletul –
și mi-l întorc coborînd prin întîmplări •
dreptatea și intransigența nu trebuie să te ducă la isterie •
intermitențele întreabă –
întrebările fărîmă –
adîncă-i monoschizofrenia dubiului •
mă cojesc de mine însumi –
dezvelind cicatrici scînteind de durere •
atîtea ierni de suferință-mi topesc fără oprire chipul –
atîta zăpadă groaznică-mi încărunțește fața –
și-mi țip abisul prin fiecare por •
devastat de zîmbet colțul gurii –
buze înțepenite în dezgust de plîns –
ca pleoape purtînd abia insuportabil abces de inimă •
straniu țipăt de metamorfoze e veselie cînd se înțelege •
scări de negru –
treapta subită mi se scobește sub talpă •
ulciorul chipului plin cu abis –
cu ce buze pot oare să-l beau •
călătorie prin neaua cărunță –
prin xilofon de cărunțe •
aruncate-n zaruri întîmpinări –
pînzele depărtărilor 'mi zîmbesc barca sufletului •
există o labirintică poveste în orice sfîrșit –

precum o amprentă infinit încolăcită în sine –
plantă cu creșterea spre scufundări de înăuntru •
sfârșitul e o infinită poveste de înțelegere –
paralelele nu se întâlnesc la infinit –
propoziție în sine imposibilă și inadmisibilă –
căci nu există pasaj între finit și infinit –
ci paralelele sînt niște segmente ce nu se întâlnesc niciodată –
atît cît le putem experimenta traiectoria •
altfel spus, a căror întâlnire nu poate constitui –
obiectul niciunei experiențe •
asemeni moartea •
se întâlnesc ele oare dincolo de domeniul experienței noastre?
– iată ce nu putem nici nega –
nici certifica •

cercurile apei

cercurile apei – amprente ale sufletului –
adîncurile întru sine ale spiritului –
scufundările de stingere ale neantului •
plural simultan / singular non-concomitent •
“eu nu sînt rău, sînt egoist” spune unul –
cînd în realitate, egoismul e răul –
răul banal –
răul prudent –
și ca atare apt de indefinită radicalizare •
eurile sînt blocuri de anxietate –
cu un imens potențial mimetic •
ara aleargă după sine – spre sine – în sine •
picaje în somn –
lumina e orizontul cavernei infinitului •
mi se scurge-n stropi uriași –
inima pe chipul lăuntric al trupului –
scuturat de febra unui plîns continuu –
de febra plînsului cu care mor •
cîte depărtări îmi bea sufletul – cu auzul •
în pîraie de nostalgie se varsă stingerea –
neantul mă privește de parcă s-ar despărți –
străin s-ar zice că-i sînt –
deși nimic altceva •
bărți de silabe mă poartă-n fărîme mereu prea departe –
dispersat de toată melancolia din mine •
ciudat ascult obscurul cu treptele-n coborîre –
beau noapte ca să combat varul nestins al zilei •
ochi orb omniscient de neant –
cu pleopă strălucitoare de spirit •
ochiul orb –

ochiul nu vede nimic, pleoapa doar vede tot •
o să învățăm mai mult prin dispariție decât prin apariție •
intuiția e un instinct care sare-n idee –
zborul suprimă ofidianul labirint •
nopti clare-mi curg în ochi –
privesc tăcerea cu-ntuneric limpede –
ascult lontanul cu lacurile de lupă ale lupilor •
doar morți mai sîntem auziți din depărtarea care ne-a pierdut •
diger tristețea pîn-o preschimb în nemurire –
și deodată labirintul se limpezește în oglindă –
oglinda se dizolvă în fereastră –
și fereastra zbură – pasăre de singurătate –
misterios, pe fereastră •
șterge-mă din cartea lumii – demon meschin –
șterge-mi nu doar suflul ci și memoria –
umple-mi numele cu neant •

străinul invizibil

binding stay – binding stay –

ea sau nime – străinul invizibil din sicriul cu clape •

frigul îmi urcă prin degete –

pînă cînd în inimă mirajul îngheață •

navighează fărîmate bărci de melancolie prin vid –

lunecă brize de depărtări –

patinează alogene ecouri •

risipite acele pete de cerneală –

spulberate acele firimituri de hîrtie •

mi-razele lunii – argintii –

în fumul melancoliei albastre –

cântă mirajele nopții –

în nori – caută clape •

big-bang fiat lux – dar ce fel de lumină era aceea? •

cu siguranță nu o lumină fonică –

nu lumina cu viteză fixă de 300.000 km/s •

și atunci??? – și atunci??? •

nu putea fi ceea ce am numi acum o lumină materială –

o simplă energie •

lumină spirituală? –

iată ce ar rescrie tot •

fizică – parafizică – metafizică •

evident, asta subminează hollywoodiana teorie a big-bangului

– și distruge pur și simplu comoda teorie –

a vreunui big-crunch circular •

tot ce are un început are și un sfîrșit, desigur –

însă natura acestui sfîrșit n-a fost încă corect stabilită •

întrebările fizicii sînt în parafizică –

soluțiile, în metafizică •

risipită transcendență în sunet •

înserare – pe gene străine – cu lacrimi albastre •
clape de lacrimi se varsă dincolo de orizontul mut •
lună, tu, oglindă magică a iluziei •
începutul cere un martor –
fie și un martor implicit –
la fel și sfârșitul •
trebuie deci să presupunem între noi și ochiul orb –
pleoapa unui nor •
un nor de incertitudine –
în care nici măcar incertitudinea nu este certă •
un nor de conștiință-lumină –
contemplînd sincron norul obscur al diacroniilor posibile •
valurile apei se mîngîie în cheaguri de plante •
văluri de cenușă prin seara albastră –
miraje de ninsoare •
aripile sînt mesajele îngerului •
lacrima se frînge-n negru grav –
ohhh! plîng cu toți dinții – cu toți colții –
eu, vampirul absolutului •

inspirația prealabilă

greu se frîng de întuneric pașii umbrei –
ce nu urcă decît fărîmîndu-se •
 aripi de fum caută să mi se înalțe gînditoare din umeri –
spre ce zbor •
 nimic nu e dat – nimic nu e luat –
totul e ocultat ori poate dezvăluit •
 parcă am coborî – și parcă am pluti –
din întrebare-n întrebare – din claritate-n claritate –
și din singurătate în neant •
depărtarea face opacitățile transparente –
le pierde în transparență •
depărtarea pierde lucrurile și le pierde –
în timpul circular diferențele sînt redundante –
în cel infinit, fuzionale •
mă privesc și mă număr •
aionionul – așa cum l-am conceput –
poate fi considerat –
numărul vidului fizical –
în sensul în care nu poate exista particulă imaginabilă –
care să corespundă numeric cu aionionul •
și găurile negre ? –
tind să văd în ele un fel de convertizoare fizicale ale finitului
– în infinit –
ce-ar trebui să ne conducă într-o zonă –
ce n-ar putea fi denumită decît ca zona pre-big-bang •
este gaura neagră și un convertizor al fizicului în metafizic? •
sexul tăcerii coboară scara albastrului •
circularul e infinitul reîntoarcerii –
infinitul static – redundant •
poveste – cum îți exclami întrebările –

și-ți suspenzi exclamațiile •

norul de incertitudine al prezenței noastre e mai “numeros” –
decît tot ce-ar putea cuprinde universul •

meditația nu e posibilă fără un fel de inspirație prealabilă •

litere fosile

femeia fugе prin culoare pînă devine ea însăși culoar –
sau pagini de piatră cu litere fosile •
mi-am scos inima ca pe o pălărie –
neagră de preferință •
eram încuiat într-un labirint –
celălalt mă încuiase –
o cheie de sticlă pe care nu trebuia s-o pierd –
s-o sparg –
s-o dispar •
albastrul morții se apropie –
și eu zîmbesc •
oricare ar fi culoarea pielii –
culoarea scheletului rămîne mereu aceeași •
nu, nu există, nu poate exista un *rasism scheletal* •
străinul cu ochii de oglindă •

*car la vie est un bien perdu
quand on n'a pas vécu
comme on l'aurait voulu*
Eminescu (?) citat într-un film francez

Eminescu “postum” (cca 1971) dintr-o ședință de spiritism:

*Presar licuricii somn
în poala copilei s-adorm*

*Rar cobor în apele voastre
visînd potopul deșteptării noastre*

eu în izba rece a Sophiei mă scufund...

martorii

personajele visului sînt martorii destinului tău oniric –
tot așa cum personajele iluziei sînt martorii destinali –
ai mirajului ce ți-a fost hărăzit •
la fel vidul, deșertul, marea –
cerul orb ca o nesfîrșită transparență de pleoape –
sau cel ce e cel privit •
căci cel ce e e cel ce e privit –
de cei care nu-s decît fantasme vide de privire •
geniul asurzit de-oglinzi •
povestiți lacrimi sfîșietoarea voastră poveste •
caut cu bezna timpanele oglinzii explozive de priviri •
obsesie – burghiu al sufletului – plângi •
strig între spini de-abis și cioburi de ocean •
scară gravă de cercuri –
urcînd ascult priviri •
pașii țipă în avis –
în singurătatea lor coșmardescă •
cazi cuvînt mut –
descompune-te silabă disperată –
aruncă-te-n abis lacrimă visătoare –
povestește-te cu lună depresivă, suflet devastat –
pieri noapte cu pleoapele tale de cosmos sfărîmat •
cuvinte derapate cu marginile tulburi •
transformă-mi procreația în creație –
vederea stearpă în prehensiune oraculară –
și creierul –
amprenta totală a labirintului electric –
în înveninat argint –
veninoasă electricitate albastră •

hipersens

hipersens e non-sensul •
moartea – infernul – neantul – stranii sinonime •
în infern apele nu îngheață – se transformă-n oglinzi •
orice plecare e venire sau topire-n neant •
mașina de curse pe-abis – pe avis •
obsedanta dezagregare fuge –
anxietate accelerată •
picură pe asfaltul labirintic al creierului –
stranie meditație lunatică •
toarce fire – cer din fuior de inimă –
scînteie de miere – în negru senin •
ochi e inima care crede •
începutul veritabil e cel care nu duce nicăieri –
sfîrșitul veritabil, cel ce nu vine de undeva •
începutul adevărat nu începe –
sfîrșitul adevărat nu sfîrșește –
(în fond, sînt interșanjabile) •
melancolii întrerupte – nopți cari se întreabă •
gîndurile sînt toate întrebări –
albastrul zămislește clipă de aur •
misterioasă stea a zilei –
nesfârșit întuneric senin –
abisală seninătate neagră •
privire închegată mi-e ochiul –
picură-n risipiri exilate –
melancolia •
întru-n noapte ca într-o cutie care se micșorează •
suspendate, treptele mă coboară mai adînc •
cristale în amurg și țipăt în noapte –
toate diferențele curg – dar în ce sens... •

o ciudată chemare-mi repetă sufletul –
ce mic e abisul cînd spre neant mi se varsă stropul sufletului •
negîndu-te îţi învingi deficienţa –
Dumnezeu creează sau distruge –
Diavolul conţine şi menţine •

misfits

lumea nu poate fi ameliorată decît într-un singur fel –
prin divorț •
adorm de parc-aș răsfoi oglinzi •
stranie cascadă a nebuniei pline de chei –
dansul nebuniei sclipește balansîndu-se între cer și supra-cer •
ah! tu alternanță a scânteilor evanescent zâmbitoare •
toți psihiatrii la ospiciu –
toți nebunii sus pe asfalt de nori •
și tu, monstruos trib al mediocrilor •
nu e nimic mai neliniștitor decît o melancolie ce se întreabă •
înrînd prin pagini de-oglinzi în ghețar de miere –
străinul se preschimbă în urs de lumină •
pasărea de-albastru crește de zbor –
ezit printre monedele privirii cu degete de zâmbet –
magnetul soarelui preschimbă tenebra în pasăre •
nostalgii spectrale – pînă cînd drumurile pier •
geniul amenință cu sublimul – tiranul cu forța •
depărtările țipă și astfel ne apropie •
la méchanceté est une affaire personnelle –
privée – privatissime – comme le rire •
ochii în lanțuri •
verdele se descompune – fumegă – se înnoarează de silabe •
cristalul privirilor cîntă straniul în vid –
tenebra lupilor desface pădurea într-o blană de sunete –
inima mea aleargă – pustie pustă – după prada-i de lacrimi •
îmi plimb întunericul ca pe o lampă –
îmi înalț explozia ca pe-o lumină feroce –
îmi înalț damnarea ca pe o mîntuire nesățioasă •
să te înalți mereu spre diamantul din tine –
întîlnindu-ți în drum toate umbrele –

monoschizofreniile parcă toarse din lună –
precum urletele subțiri ale unor fiare lineare feroce •
coarnele copacilor –
de parcă-n trunchiuri s-ar fi îngropat turme de cerbi –
să estetizezi la maximum sacrul – masacrul •
sinestezia ne deschide oare sinele fenomenelor •
cruzimea apare când iluzia realului – ispita lui –
infectează jocul disparițiilor și aparițiilor –
împărțindu-ne în parveniți ai mirajului –
sau simpli misfiți •

moarte limpede

luna mă taie-n felii ca o lamă –
luna mă taie-n oglinzi •
mânia ei spartă-n palori mă inspiră •
lupoaica argintie – cu lacuri de hipnoză în ochi –
ferocitate scufundată-n avis •
cobor pe treptele tot mai negre ale damnării –
de parcă ființa mi s-ar întrerupe –
și aş valsa pe frisoanele de fisuri •
funambulul agonizează spânzurat de funia pasiunilor obscure
– agonizează de parcă ar dansa •
puritatea merge pe tălpi de abjecție –
zborul se sufocă scufundat •
abjecția impasibilă contaminată de infinit –
paradisul e evanescența nitescență a infernului •
creierul și-ntinde degetele de gând și de fum –
spre ce neștiute... •
moartea cu aripi de gol – cu zîmbet de vid •
unde începe ceea ce întrerupe începutul –
și unde, ceea ce continuă cu-adînc sfîrșitul •
sufletul meu – plîngi cu ecouri •
mai ții minte foc subtil –
cum am vărsat peste tine apă din inimă... •
scara evită neantul încercînd să-l ocolească –
ciudata ei coborîre e evitare •
ce se întîmplă cînd vidul e nor –
unde se risipește el oare... •
de ce liniștea ne-ar amenința –
de ce preferăm neantului sinistrul delir al vieții... •
totul dispare – dar unde dispare undele unde totul dispare... •
cînd maleficul devine melancolic el contemplă – ce... •

cenușa îmbolnăvită de lepră peste ce străine peisaje ninge –
și cine-ți vine în întâmpinare prin ceața acestei ninsori... •
oglanda rătăcește prin labirint în căutarea ferestrei –
stropi întunecați pe scările întrebării •
claritate melancolică e destrămarea •
piscurile unor seninătăți agonice –
valuri de înălțimi – aripi de evanescență •
paginile se topesc în cartea transparențelor –
stingere-n alb – vis d-invizibil •
îmi sclipesc inimi ca insule-n trupul străin –
fără întrerupere treapta nu-i prag –
fără urcare pragul nu-i treaptă •
clar de-alc∞l – toxică nemurire de alc∞l –
tu, moarte limpede •

în zori

coboară – coboară – lacrimă neagră cu-infinit de inimă –
cum merge negrul prin căderea drumului –
cum lunecă surîzînd demonul
pe patinoarul fără fund al abisului –
cum lunecă pe patine de zâmbet demonul în avisul străfund •
nervi albi întinși pe clapele negre •
pînă unde mă unde undele –
pînă cînd mă cînde cîndul –
da, pînă cînt •
doi ochi vizi rotesc infinitul –
doi ochi vizi – ochelari – roți –
două monade reticent relaționate •
crepuscul falic fosforescent –
în hamac de nervi violeți •
relația indefinește •
nu e monadă privată de singur –
nu ești tu decît despărțindu-te •
incertitudini întrerupte –
inutilul prin care treci •
un fel de zvonuri –
voci pierdute în lontanul camuflajelor •
ceva vorbește cu căluș de formă –
prea adînc în sine pentru urmă –
prea adînc în sine pentru umbră •
drum prin obscur –
nelămurită silueta gîndului cade în somn •
cercuri – contururi polare în jurul cuvîntului –
ca niște ecouri boreale •
prea adînc pentru amneziile zilei –
prea adînc – prea adînc – pentru moarte •

acolo unde styxul se învecinează cu pluta –
acolo unde neantul nu se anunță decît prin vînt și cuvînt •
inima ca un fel de sămînță grea –
cînd trupul se destramă și se destramă –
cînd trupul plutește și plutește •
și o ultimă piatră cenzurează cuvintele –
toate încă – cuvintele •
căi cotite – căi cotite – derapaje cotite –
oglinzi negre pe care străin patinezi •
un fel de turbare cotită –
saltele cotite spre moarte cotită –
un fel de cotitură tulbure •
frînturi de trepte – cioburi abisale de coborîre –
treziri perfecte cu ovalul plutitor •
în zori melancolia țipă străpunsă de chipuri •

a fi = a avea

în lume a fi e sinonim cu a avea –
sau lumea e convertizorul lui a fi în a avea •
coborîre cu treapta adîncă •
poveste din scînteii de gheață –
și fetița cu chibrituri reci •
peștele avisului ce ciudat plutește prin lacrimi –
singurătatea și depărtarea chicotind de flăcări •
nimic și nimeni – singur la fereastră –
condamnat la absurdă perfecțiune •
agonic la fereastră cu singur –
condamnat la aberant absolut transcendent •
înger de gând și de aripi – bizară tumoare a vidului –
melancolie enigmată de variațiuni –
nuanțînd labirinturi de negru •
pantele plîng – ridată de umbre – oglinda •
nu te poți reflecta de două ori în aceeași oglindă –
cu fiecă imagine oglinda se umple de întuneric –
astfel oglinda devine întru totul oarbă •
imaginea cheamă adîncul oglinzii în pleoapă •
ură albastră – singurătatea tot mai adînc se rotește –
copacul își sărută cântecul –
prăbușire de lespezi este seara și plumb de pași •
cu roți de zero bicicleta-mi trece prin ochi –
pete de nimic – numai nostalgia neantului –
doi de nimeni – și entuziasmul disperat al dubiului •
ce iarnă disonantă prin cărunt de singur –
disperare deformată cu sfârșitul spart •
zbîrcit de lacrimi e întunericul –
dar moartea e dogmatică •

așteptarea

așteptarea e cea mai profundă ambiție a mea –
prin așteptare înving •
treptele coborînd se întunecă –
arborii curg în falduri obscure –
prea departe e acest pas de simpla coborîre •
negru cu binomul mă întreb –
oare cîtă tenebră poate omul străbate –
pînă unde pe solitudine poate el luneca •
lacrimi ca niște inimi explodînd în negru •
prin echilibru sensul se inversează –
echilibrul e chiar inversiune •
disperare cenușie sfîșie negrul –
speranță în negru stinge cenușiu •
după ce setea traumatizantă de “producție” –
de lume –
a fost cumva satisfăcută –
e timpul să te lași să resimți –
nu doar să simți •
atîtea drumuri lichide încă mă contemplă... •
vino în mine anxietate –
veniți în mine șerpi ai urcării –
vino-n mine tu, amenințare plină de descoperiri și de
schimbări •
toate clopotele se scufundă –
stranie e inima abisului ce-și bate la poartă –
e o fragilitate tatonantă în abisul autentic •
într-o bună zi cutia coșmarurilor se va sparge –
și-am să ies din ea în mine însumi –
și din mine în sine •

ura

ura nu trebuie să fie un sentiment –
ci o impecabilă – impenetrabilă armură •
nu trupul ci sufletul trebuie să fie invulnerabil –
sufletul negativ •
cunoașterea lumii e indefinită dar nu infinită –
e fără sfârșit – dar nu dincolo de sfârșit •
o imanență incertă –
nu o transcendență absolut determinată •
(buddhismul este expresia cea mai radicală și mai completă a
materialismului mistic) •
sângele sufletului meu sînt lacrimile –
dar sufletul meu rîde de mînie •
ce tandru sună adîncul în sfîșierea-i abisală –
fiordurile fiorilor mă cheamă –
inima-mi crește imensă –
neagră, plină de-abisuri •
labirinturi – ferestre – oglinzi –
cercurile demenței –
fructele rotitoare ale nebuniei •
stau stîlp negru –
nimeni învăluit în manta-mi –
nimeni cu neantul în față •
întuneric mai jupuit decît haosul –
tu ești tot o prăbușire în urlet •
împușc cu gloanțe de silabe hoituri de inerție •
petalele nebuniei –
stranii pânze ale bărcilor zâmbitoare ale orizonturilor •
femeia adevărată e un tărîm magic pentru bărbatul iubit –
unde amnezia conduce la anamneză –
chiar dacă aceasta din urmă ar duce la propria ei soluție –

ca *nirvāṇa* împărtășită •
geniul își plimbă solitudinea prin lumea sacralizată de vid •
arta fugii stă în infinitul ei –
în finitul ei subit deschis •
veritabila iubire e o cale înspre neant –
de aceea moartea o deviază •

țipăt de idei

lumea nu e defectă – e toată un defect –
precum noua formă a sacrului: uniforma •
nu există brutalitate, oricât de abjectă –
pe care așa-zisa putere să n-o sacralizeze pînă la urmă –
deși pentru ea sacrul e boicot •
sinuoasă e solitudinea –
și plină de înstrăinări întrebătoare •
apa declară și sângele vestește –
focul explodează în lumină –
iar tortura infernală în regenerare •
contradictorii sînt hazardul și mirajul –
zarul din vis zâmbește straniu –
el, hazardul abolit •
nimeni nu poate ierta printr-un simplu act de voință –
și nimeni nu vrea să fie iertat •
istorie coșmardescă unde răul e aer •
la ce bun speranța –
această capcană primejdioasă ce ne mîntuie doar prin
obstacol •
buldozerele au clitorizat obiectele eterne –
onorurile sînt pentru cei ce nu mai au demult onoare •
les forces de l'ordre = les forces de l'ordure •
spirale de umbre – inutil pilot fantomatic •
omul și natura sunt incompatibili –
de aceea, unul sau cealaltă n-au nici un rost –
probabil nici unul – nici cealaltă •
trăim printre fantome – într-un miraj –
și numai căutarea de sine ne diferențiază •
peste tot e clipa înainte de a trece –
ea e neantul absolut-efemer –

o strălucire turnantă –
ca o coroană oarbă –
cu o coroană a ochiului –
o coroană turnantă –
disperat țipăt de idei •

damnare inevitabilă

orice făptură condamnată la viață veșnică –
fie și la paradis –
e condamnată la suferință eternă •
căci nimeni nu se poate suporta pe sine etern –
și nici o finitudine nu poate suporta infinitul •
beau și revărs în mine neantul –
din pocalul de nemurare al spiritului •
toate elementele cosmogoniei sînt spirit în esență –
forme pure îmbrăcate-n manifestare •
suflet hirsut –
you airy hairy soul •
diafanul și arhaicul fără început •
femeile au inima de mlaștină –
iar suflet – numai prin întîmplarea unei mari iubiri –
a unei mari dăruiri idealiste •
există un plan în care egalitatea bărbat - femeie –
(oricum utopică și stupidă) –
se dovedește complet imposibilă –
și anume *gelozia* •
femeia – oricare ar fi nivelul ei –
nu are – *n-ar trebui* să aibă dreptul la gelozie •
iar bărbatul asemeni spiritului liber –
n-ar trebui să aibă ocazia să fie gelos •
narcisismul melcilor cu labirintul zămislit în tăcere de-oglinzi
– ca falusul faunului înverzit într-o după-amiază de flaut •
cu cît e mai lungă viața –
cu atît e mai onirică –
sfiala abisului firav •
drumul trece nu numai prin văile vieții –
ci și prin văile morții •

numai spiritul urcă fără soluție de continuitate •
perle amare – diamante de durere –
întunericul oglinzilor pătrunde în... •
locuiesc un oraș de găuri negre •
ochiul orb e o pasăre neagră cu prăzi de-ntuneric •
cînd ceilalți îți fură viața –
laolaltă cu tot felul de lucruri (ca să nu mai vorbim de bani) –
își fură lor înșile existența –
astfel că pînă la urmă tu îți recuperezi viața –
sublimată-n expresie –
și le sustragi existența – privind •

reverie de criză

luna ca un creier de lumină –
un creier foarte depresiv •
cultura e trecutul –
civilizația – prezentul, uneori și viitorul –
unei națiuni ce știe să viseze •
căci unele națiuni nu au decît trecut –
altele – ca “națiunea” extraterestră –
limitîndu-se la prezentul-viitor al civilizației •
subterane de roșu –
vortexuri verzi cu textura arhaică •
într-adevăr, tehnologia –
vectorul principal al civilizației –
amestecă straniu prezentul cu viitorul –
interpretînd chiar și trecutul –
din perspectiva acestei turbulențe absurde •
fantasticul e un mod –
esențialmente literar –
prin care cultura subminează, amenință –
sau, cel puțin, atrage atenția civilizației •
luturi de-argint – corzi de orizonturi lontană –
cîntă la ele femeii cu sînii de cocaină solidă •
căci ficțional –
tensiunea dintre cultură și civilizație –
e abisul reprezentat de fantastic •
science-fictionul –
destul de înrudit cu fantasticul –
în planul demersului ficțional –
operează exact invers •
mixajul celor două direcții –
putîndu-se întîlni de pildă –

ca mister al ororii –
la Lovecraft •
există însă cazuri –
cînd cultura și civilizația –
secretele și misterul –
sînt amîndouă absente •
nu-ți mai rămîne atunci –
altă soluție – decît să devii român •
vai, nu e posibil să fii român –
altfel decît prin ilotism și îndobitocire profesionistă •
suciți gîtul culturii de propagandă –
puneți-i la stîlpul infamiei –
pe toți franc-masonii contemporani – pe toți hipnotizatorii și
manipulatorii •
dar în fond –
e o ciudată întrebare –
dacă în curînd va mai fi posibil –
să mai fii om pe planeta asta •

dinspre neant

dinspre neant – spre neant ne fărîmăm •
cînd disperarea e inutilă iar melancolia e zadarnică •
adânc abisul îşi strigă treptele – şi fără număr le enumeră •
se întrerupe de solitudini – şi paşii demult stinşi –
şi-i ajunge din urmă •
cum se rostogoleşte noaptea –
cînd numai neantul o mai luminează... •
de parcă întunericul s-ar sufoca –
şi-odată cu el toate oglinzile •
fişii de beznă din neundea inimă –
cînd n-a mai rămas nimic de sfîşiat •
vidul ne cheamă cu vocile cu care-l chemăm •
parcă un şarpe şi-ar desface deşertul prin sunete –
şi depărtările s-ar preschimba-n oglinzi •
privesc oglinda fără a mă privi –
şi simt, vai!, simt cît îi lipseşte şarpele •
auzim uneori subteranele şoptindu-ne-n cer –
cu buze de-avis •
şi tu femeie cu chipul albastru –
cu ce otravă mă prigoneşti •
cînd dinspre neant – spre neant ne fărîmăm –
mai pot oare demonii să fie preschimbaţi în silabe... •

***coaching* intelectual**

purpuriu ogorul în amurg –
parcă mânjit de sângele unui zeu •
s-ar zice că toată nemurirea s-ar fi revărsat –
în înstrăinări de negru •
ești acasă în înstrăinarea care-ți permite să rămîi –
cît mai mult în tine însuși •
amalgamuri:
cel al statului cu modelul social –
cel al legitimității abstracte cu abuzurile concrete •
nivea nivelînd sodomizare politică –
șantaj planetar cu pandemia la cheie •
statul prezentîndu-se în postura societății –
pe care o tiranizează –
ca un escroc șantajist cu mai multe chipie –
banda la putere prezentîndu-se ca statul abstract –
însă atît de profund patriotic •
faruri aionipode – orgasmice orgi de lumini –
recele metalic al silabelor-botniță •
evident: pentru că mijloacele prin care grupul x –
și-a apropiat puterea –
nu par ilegale –
indiferent dacă sînt total ilegitime –
ele se preschimbă automat –
într-o mașină de tipărit decrete •
cît despre legalitate –
aceasta se rezumă la o violență directă –
putsch, parlament bombardat, etc. –
sau indirectă –
tehnicele celei din urmă –
ce pot fi asimilate senin cu escrocheria –

necăzînd sub incidența legii •
astfel încît –
ceea ce în planul vieții private –
ar duce la condamnarea unui individ sau grup –
pentru escrocherie sau crimă –
duce în planul vieții publice –
la cele mai neverosimile onoruri •
inconștient și timp –
destemeierea bîntuie veșnic –
semnul surîde încet dispărînd –
grădini de nisip se scurg prin clepsidră •
visuri între oglinzi –
aripi auditive •
de fapt lumea –
e o mașinărie de convertire a libertății omului –
la o alienare cît mai extremă –
alienare ce poate lua forma “puterii” –
cît timp mai există un subiect –
apt să resimtă relația de dominație –
redușă de altminteri la simpla eficacitate –
fără implicații subiective •
cauza trebuie căutată mai degrabă în sfera trecutului –
cît despre prezent –
el are mai degrabă structura efectului –
spre deosebire de viitorul proiectiv •
“cauza finală”, mereu utopică •
visul face din noi niște arlechini inverși –
poetul e un insomniac alăptat de coșmar •

paradoxuri

negru scăldat în aur •
două tipuri de întuneric –
femeia care dezbrăcîndu-se se refuză –
care obstinat înveșmîntată se oferă –
ambele inutile •
subiect de roman sec. XIX:
o femeie ia bani de la amanții pe care-i iubește –
și pe care-i torturează psihic –
dar se dă gratis pînă la cea mai abjectă supunere –
soțului pe care-l detestă •
în cele din urmă realizează absurdul situației –
și vrea să se sinucidă, dar nu poate –
nu de frică –
ci pentru că-i aparține soțului –
pe care totuși îl înșală •
virtuoasă în viciu –
vicioasă în virtute... •
absurdul e o etapă a sintaxei abstractului •
o femeie cere bani cînd e cupidă –
cere ființă cînd e cinstită –
cum e cînd le cere pe amîndouă? vezi mai sus •
l'enfer c'est l'envers –
ce qui ne veut pas dire que le paradis serait à l'endroit •
inconștientul exclude hazardul –
idem haosul •
astfel inconștientul și haosul implică o perfectă regularitate •
gelozia poate părea teribilă ca trăire –
și prin amarele ei consecințe –
însă, în fond –
rămîne o formă de onestitate •

Othello e sigur mai adevărat decît Desdemona –
care, potențial cel puțin, este necredincioasă •
(potențial îndrăgostită de Cassio –
situație recurentă la Shakespeare) •
Iago nu calomniază decît pentru că anticipă –
și nu știe să aștepte •
originea e un nod complex din care nu scapi decît tăindu-l •

metafizicale

nu te poți construi –
decît deconstruind tot ce te înconjoară •
omul complet, omul împlinit –
omul perfect cu alte cuvinte –
nu poate exista decît într-o lume redusă la absolut zero •
omul e spirit numai în neant –
ceea ce, inversînd –
înseamnă că spiritul e ceea ce mai rămîne din om –
cînd acesta e anihilat de tot ce-l înconjoară •
fantomă ți-e celălalt –
cînd în labirintul marionetelor –
înverșunat îți cauți singurătatea •
căci pentru populația “erei ticăloșilor” –
practic, prezenta “umanitate” –
a trăi nu înseamnă doar a trăi –
(ar fi prea simplu) –
ci a trăi înseamnă a fura viața celuiilalt •
ce se poate întîlni la infinit –
finit n-a fost niciodată •
există însă oare un neant topic distinct de altul –
putem asocia neantul cu vreun număr –
fie el și zero –
cu atît mai puțin 1, 2, 3... •
toate punctele –
ce evident, nu se pot întîlni la infinit –
se întîlnesc în neant •
toate elementele prime ale științelor –
sînt cu necesitate metafizice sau metasemiotice •
geometria euclidiană –
conține latent principiile sistemului Sāṃkhya –

ca și platonismul, de altfel •
punctul e monada –
tot restul –
începînd cu linia –
intră sub orizontul dyadei indefinite •
māyā e departe de a fi simplă iluzie –
ci furie, disperare, idioție turbată –
inexistență violentă –
un miraj care *vrea* –
un miraj ce *se vrea* •

lacrimi de piatră

lacrimi de piatră cad din ochii-mi de piatră –
miraje de piatră mă privesc cu un adevăr de beton •
nebuie și-abis e trădarea pe care cu dezgust o accepți •
mașinile pleacă din tine –
de parcă gândaci de metal ar ieși din asfalt •
fericit, desigur, înseamnă echilibrat – nimic altceva •
le succès est un coupe-gorge indigne –
e ceva erogen în incoalațiunea avisului –
și, în același timp, ceva rece, străin și-abisal •
o singură scânteie în moarte –
din păr în păr și din unghii în unghii •
Berio credea că muzica e doar semnificant –
în realitate însă –
muzica realizează paradoxul fuziunii depline –
a semnificantului cu semnificatul •
prin această fuziune –
semnificantul încetează de a mai fi arbitrar –
căci muzica realizează sensul cel mai profund al semnului –
acela al evanescenței lui cognitive în neant •
astfel am mers noi unul lângă altul –
ca două paralele ce-și conservau identitatea –
deși se întâlneau... •
de fapt, muzica ocolește cenzura mistică a tăcerii –
trădarea mistică a tăcerii •
trapeziști transsexuali din toate țările – unițivă •
până unde putem coborî –
noi ce n-am învățat nicicând să urcăm •
raportul femeii cu bărbatul nu e guvernat de iubire –
cum se pretinde –
nici măcar de dorință –

cum se crede în genere – ci exclusiv de o trădare –
de o obscură nevoie de revanșă –
zămislită de invidie •
invidie nu doar a femeii ci a femininului în genere –
invidie originară –
invidie stranie, metapsihică •
durerea unui soț înșelat e superioară oricărei torturi –
superioară cu mult crucificării și stigmatelor •
nevoia haotică de solitudine –
combinată cu trădarea de sine structurală a femeilor –
constanta lor psihică –
dă formele cele mai profunde –
ale aberantului feminism actual •
pe scurt: necunoașterea de sine –
un fel de ignoră-te pe tine însuși •
inscripția inevitabilă a unui Delfi feminist... •

drum

inima mi-e toată o lacrimă •
izolarea interioară creează și izolarea exterioară –
mereu străinul ei chip –
narcisism negativ abisal •
cel ce refuză să meargă pînă la capăt –
e de drumul însuși aruncat de pe drum –
lost highway •
căci drumul e vidul –
fără sens pentru minele tău mizerabil •
disperatule – cînd ești redus la un zid –
zidul acela se revelă a fi ușă •
cînd ești redus la tine însuși –
tu te revelel propria ta ușă... •
focurile de artificii înoată în noapte ca peștii într-un acvariu –
se încheagă-n lupi ciudați țipete palide de lună •
cercul mondial al politicii – toți complici •
cel mai profund tezaur al lumii e monstroasa ei ignoranță –
oh! abjecta lume-și închipuie că poate subzista –
distrugînd toate misterele •
dar tocmai distrugerea e cheia împlinirii lor •
cel mai greu e ca ție însuși să-ți mergi alături –
solitar să te însoțești fără insulă –
fără alt repaus decît neantul –
fără altă răsplată decît un avis de singurătate •

colecția de pietre

oboseala mea strînge pietre –
e o mare producătoare –
o mare colecționară de pietre •
oboseala mea e de piatră –
trupul mi-e somn –
cuiele înfîpte –
durerile înfîpte –
sînt vane tentative de trezire •
silabe cad de pe frunze stropii de ploaie –
da, cad de pe frunze ca niște șoaapte de ploaie •
și dacă mergînd am apune –
cu fiecare pas am apune –
prin introspecție –
o transcendentalizare a persoanei –
o trans-parentă – o trans-arentă •
îmi culeg de pe frunte – un crepuscul chemat –
labirintul e paradoxul răbdării –
teleologia de interfață a anxietății și răbdării –
sau poate o geometrie a dubiului –
rezolvat prin răbdare •
femeia e masca sexului ei la pîndă –
un fel de păianjen transuman –
sau o statuie a speciei prin care ne înstrăinăm –
forma biosimbolică a iluziei •
cînd doar oglinzi negre –
pentru sângele mirajelor •

Zombiland

marsyas e omul care-și resimte acut alienarea –
fără toate acele cataplasme, bandaje –
false derme și epiderme ale mirajelor •
căci oportunismul prin dezumanizarea lui latentă –
va reprezenta întotdeauna –
un sol propice pentru totalitarism •
hélas! jocul cu care au început toate –
e primul străin –
fantomă absolutului –
larva –
parazitul lui oarecum –
da, jocul e subiacența •
banii sînt mantia morții •
în fond, o personalitate haotică –
amestecînd indefinit culpabilitatea și nevinovăția –
face probă de amoralism •
nostalgia e nitescența prin care neantul se contemplă –
din moale reverie revenind •
dimpotrivă embrionizarea spiritului e nod –
o întoarcere spre sine subzistentă asemenea “buteliei Klein” •
această constantă de embrionizare a spiritului –
legată de un sistem pseudo-nutritiv –
hrană de miraje –
ea precede –
precizează și înnoadă –
instalarea individului în “lume” –
parkinsonianul labirint în care ne senilizăm •
da, nu există nimic mai luș și mai laș –
decît simplul fapt de a exista •
cui nu-i place neantul, îi place moartea –

nu există alternativă •
nu trebuie să te joci cu ironia diavolului –
o viață dependentă de “rugăciuni” –
invalidează principiul funcțional al lumii •
dar validează principiul ei ficțional •
nimeni nu trebuie să se roage pentru viața lui –
în Zombiland •

cu toate literele

unde-i plânsul ce-o să-mi sfâșie pînă la epuizare inima –
plânsul ce-o să-mi preschimbe inima în oceane de lacrimi •
îmi scot urlînd lacrima inimii ca pe-un abces –
totul e sublimat cînd totul e suprimat –
strîng dinții și-mi smulg din gîtleju-ncordat –
urletul de muțenie neagră •
cîte guri va să-mi deschidă limba de-oțel –
din seiful durerii –
cîte țipete de sânge •
urletul meu umple aerul de noapte –
turbare străină •
ha! să te plimbi prin abis –
prin avis –
cu pleoapele absolutului în palmă •
o lumină ciudată răsfoiește pămîntul pînă-n adâncuri –
obscuritatea stratifică aerul și se-mbată cu-ogîndă •
picioarele mi s-au preschimbat în insecte –
și au plecat la plimbare fără să mă prevină •
sursa cunoașterii și sursa iluziei e aceeași –
compensarea limitei –
fie că această limită e sinele –
fie că e chiar devenirea •
timpul e expresia unei erori logice la nivelul originarului •
și tupeul abject al femeii –
ce te îmbrățișează de parcă *ea* te-ar ierta –
pentru bănuielile tale îndreptățite •
înșelăciunea e cea mai josnică formă de revoltă –
ilot al adevărului e, numai, mirajul –
le monde entier n'est qu'égarement •

neant ocultat

în lumea aceasta batojocura e lotul veridicilor –
calomnia, soarta celor drepti •
te uiți pe ușa deschisă –
de parc-ai aluneca pe-un derdeluș de umbră –
ciudată senzație de cădere în vid –
cu gândul lipit de clanță •
puterile sînt văluri –
dar devoțiunea e echivocă •
orice dumnezeu personal sau prezentîndu-se astfel –
e infectat de iluzie •
epave cu ochiul aruncat pe plajă –
și trupuri cu spațiul rupt –
contemplă absent bătrînele camee •
fărîmele intuitive ale timpului •
devenirea cu zeul vid •
căci natura e substanța ateismului –
ca și a narcisismului –
străinul e defularea locului –
într-un sens, temporalitatea –
nu timpul –
putînd fi interpretată ca efortul absurd al conștiinței pure –
de a se libera de propria absolutitate –
de a-și da o direcție –
o univocitate transcendentă –
un sens •
îmi întind o navă cu fotografia uitată –
o porsche fără motor •
și totuși, acest efort nu face decît să schematizeze –
să simplifice –
relația oceanică a pentru-sinelui cu falezele în-sinelui •

prin vidul de vest spre neantul de est –
cal carbonat de scârbă •
temporalitatea ar fi deci tentativa pentru-sinelui –
de a-și furniza un în-sine propriu –
negîndu-se într-un determinism absurd –
ce face din temporalitatea însăși –
absurdul crud al unui subiect •
de altfel, dialectica în-sinelui și pentru-sinelui –
patrulată vigilent de scenariu –
reprezintă un fel de mecanism proiectiv portativ –
care legitimează jocul –
sau mai degrabă traiectoria –
corzilor exilate între big bang și big crunch •
emergența fantasmatică a “lumii” –
și dispariția ei poate periodică în neant •
chitare de urină lîngă un homosexual muribund •
căci numai alienarea latentă și subiacentă –
din străfundurile conștiinței –
poate antrena “ieșirea” într-o “lume” distinctă de neant –
deși nu cu adevărat diferită •
“vrei să murim împreună?”
lepădîndu-și solzii de aur –
strălucește sub lună efebul catoptric •
da, oricare ar fi tipul lumii imaginate de conștiință –
ea nu poate fi cel mult decît un neant ocultat –
sau analogic –
neantul ocultat al unei conștiințe camuflate... •

avortul filosofic

filosofic, avortul e un scandal –
căci pentru a fi legitim –
ar trebui să putem aplica avortului –
criteriile libertare și liberatoare ale sinuciderii •
totuși, oricum ar fi interpretate relațiile în-sinelui
și pentru-sinelui –
fie ca ontogonie –
fie ca meontogonie –
fie ca megalomanie anthropogonică –
fie oricum altfel •
relațiile de anterioritate și posterioritate –
ale timpului determinat –
nu sînt defel relațiile temporalității structural a priori •
căci în-sinele și pentru-sinele funcționează mai degrabă –
pe baza simultaneității non-concomitente –
ce trebuie considerată –
ca temeiul oricărui timp intuitiv –
și al oricărei succesiuni distincte și neparadoxale •
timp determinat –
pentru care conștiința se afirmă exclusiv ca negată •
își dă –
mai mult, *își poate da* –
neantul formă subiectivă? •
poate fi neantul *o persoană*? •
și în ipoteza afirmativă putem oare spune:
neantul e Dumnezeu! •
evident, ca neant –
Dumnezeu nu mai poate fi decît simultan –
dar absolut non-concomitent –
mort •

sau avem de-a face cu o cu totul altă determinare para-ontică
– ce nu intră absolut deloc –
în categoriile noastre metafizico-religioase? •
invers, nu se poate contesta –
că Dumnezeu funcționează ca un paradox onto-logic –
disparent când îl afirmi –
obsedant când îl infirmi •
astfel încît cheștiunea existenței –
sau inexistenței lui Dumnezeu –
e perfect insolubilă •
exact ca și cheștiunea existenței sau inexistenței ca persoană –
a embrionului (acest Kant completat de-un Sisif) •
iată de ce filosofic vorbind avortul e un scandal... •

subiacența

dacă e toate ființele divinitatea e sado-masochistă •
da, Dumnezeu – asasinul albastru al migrenelor ploii •
la liziera acestuia, conștiința – așteptarea albastră –
cu prezentu-i etern –
presimțind prin finitudinea ei poroasă viitorul –
ca și trecutul – ce se sustrag bănuielilor cunoașterii noastre •
alteritatea – devenirea – aceste suprimări suspendate –
căci iluzia e străina lizieră subiacentă –
nitescența intersectată – interactivă –
a în-sinelui și pentru-sinelui •
din vocea obscură a sfârșitului –
se naște fragranța evanescentă a începutului •
da, conștiința nu se poate deci afirma decât negîndu-se –
ea – vulnerabilitatea cunoașterii absolute •
punctul vulnerabil prin care chiar și absolutul –
poate fi omorît •
după cum splendoarea devenirii e chiar distrugerea –
masacrul de drept divin –
legea imuabilă a lumii, oroarea splendorii ei •
asasinul albastru se aprinde lîngă cel ucis ca o lampă •
există o stranie afinitate între neantul formelor temporale –
și neantul conștiinței •
zăpada-i un labirint cărunt prin care ninge înțelegerea –
înțelegerea pe care eu, tăcerea, cu pași de briz-o străbat •
de altfel, există oare concept –
care să desemneze altceva decât o specializare a neantului •
și totuși hieroglifă-i durerea –
iar întrebarea tenace – amețitor vârtej •
temporalitatea-i interogația latentă a conștiinței •
poate chiar acest caracter vag interogativ –

aparține deja relației primordiale a pentru-sinelui –
 cu în-sinele •
 nu reîntîlnim oare aici vulnerabilitatea conștiinței –
 mereu în căutare –
 tinzînd parcă spre un fel de transcendență subiectivă •
 conștiința e impregnare de privire pură –
 o privire ce se privește la infinit –
 o privire fără cine sau ce •
 subiectul – substanța – subiacența –
 au ceva din structura trecutului –
 din irealitatea magică a timpului –
 a timpului mereu parazitar •
 de altfel, fără semioza de ruptură –
 existența nu se poate separa de esență –
 nu se poate afirma ca structură distinctă –
 ca evanescență ce s-a transformat în durată •
 ea, eternitatea – evanescența redundantă •
 fulgi grei – imenși fulgi de plumb ning pe sufletul meu •
 nu voi renunța nicicînd la iarna pesimismului meu –
 devoțiunea mea e adevărul –
 deși lumea în genere suferă de *soteriologită* •
 o maladie extrem de tenace și toxică –
 fiecare idiot venind cu mini-utopia lui •
 singurătatea ca un submarin de sticlă •
 subiacența nu e doar simplu parazit –
 ci impostura ce se prezintă ca spirit –
 și chiar, supremă obrăznicie a inversiunii și perversiunii –
 ca spirit suprem •
 subiacența – inconștientul ce-n somnul lui paradoxal –
 se vrea conștiință •
 asasinatul albastru se aprinde lîngă cel ce-a ucis ca o lampă •

scorburi de fulger

poate că de fapt conștiința e chiar asta –
difuzul temporal virtual al eternității –
semnul de întrebare al neantului •
acea candoare a transcendenței –
pe care subiacența o parazitează de predilecție •
filmul melancolic al viselor –
derulat în somnul pubelă •
“coincidența absolută cu sine” presupune însă –
un compact oprit •
un compact ce nu mai e nici măcar semiotic •
subiacența e asimptota infinită a neantului –
deficiența ca singura identitate posibilă –
pentru vacuitatea tulburată a conștiinței •
niciodată orgasmic în absurdul lui nimeni •
ființa e bîntuire – sinele, problemă •
toată lumea-i unsă cu neant și doar așa își sclipește prezența •
ca neantiză tulburată conștiința afirmă neantul ca esență •
tristețea descompusă a străzilor străbate delirul vîntului gol •
temporalitatea – schemă mecanică a conștiinței –
e conștiința acognitivă •
nu mai am nici amintiri – nici așteptări –
ci numai frustrări – doar dezamăgiri –
nimic decît un prezent lărgit din viduri compuse •
sînt înconjurat de manechine încuiate ce se vor porți •
tot exteriorul e o ușă fără cheie –
te ridici deasupra cît timp nu te deschizi spre interior •
la mort est ton double •
gratii de fum pe strălucirea albastră •
triunghiul de evanescență – trinitatea –
după moarte –

traversează fața de spirit a neantului •
zeul veritabil – iară nu impostorul – este o lacrimă –
pe infinitul de lumină al acestui chip •
impostorul însă e un rînjete ce se ofilește departe •
votre vrai moi c'est le néant –
ou plutôt le Graal –
où néant et esprit s'intiment •
le sens commence où le réel vacille •
ne construim din cărămizi de eşecuri suprapuse –
din dale misterioase –
cetăți aberante de labirinturi etajate –
discontinuități ce se continuă prin absență –
spre imprevizibilul neștiut •
prăbușirea derivă –
numai din asocierea (excesivă) a orgoliului –
cu necesarul spirit transgresiv •
fantomă somnolenței îmi întinde visele –
je m'augmente du son des lointains argentés •
mergem pe zgomote –
invizibili prin evanescent labirint •
impostura se fabrică din clișee lipite cu ambiție –
ramuri de cerneală hieroglifice-n vid •
il y a toujours quelque chose d'imprécis –
d'inachevé – dans l'être –
la forme parfaite de l'être c'est le néant •
inutilitatea artistului –
măsoară inutilitatea omului –
în contextul lumii inutile •
triunghiul de crepuscul al toamnei –
sub privirea noastră străină lucrurile poartă cătușe •
ilotismul trufaș – și totuși cît de servil –

al celor ce se ignoră •
nu poți să obții ecou din putregai –
transparența e un exces de prezență •
copaci citiți cu scorburile de fulger în care poetic locuim •
desigur suveranul e interpretul legilor –
dar legea e forța cuplată cu interesul •
unde însă atunci mai e libertatea... •

alternative ostile

pe de o parte, Dumnezeu reprezintă legitimitatea pură –
pe de alta, tirania, forța pură –
absolutul nu poate proiecta decît miraje –
neantul – doar fantasme •
diamantele negre ale angoasei neantului •
anxietatea e un tărîm elastic –
un x extensibil – algebric imaginar •
un vid rezistent •
labirintul chimic al aionionului de laborator •
cel mai paradoxal segment –
e cel cuprins între 0 și ∞ •
oglindea taie ascuțișul isteric al ierburilor –
dar ce e narcisismul fără oglindă... •
monada albă și monada neagră –
monada neagră e neantul –
monada albă –
dyada indefinită și totuși cît de definitorie •
semnul minus •
semnele sînt flashuri spre sens –
evanescente concrete •
orice act de înțelegere –
e abolirea formei care-l face posibil •
coloane de îngeri cu infinitul prăbușit •
și puțin –
ca un căcat uitat pe-o margine de trotuar •
iluzia e în fond nu doar magie –
cît mai ales cenzură •
președinții sînt treptele decăderii –
marionetele alienantei catabaze republicane •
complici cu ei –

sîntem treptele pe care coborîm noi înşine –
sub noi înşine •
de ce oare direcția trezirii trebuie să fie coșmarul –
cum se va trezi neantul din absurdul absolutului –
din absolutul absurdului... •
natura prin falsitățile ei –
nu trebuie să se separe de spirit ca o subzistență străină –
ci să dispară subit și complet •
libertatea e adevărul –
necesitatea, falsul •
șarpele labirint –
structura parazitară a psihicului •
lumea – hipnotica scolopendră –
e colonia penitenciară a spiritului –
precum lagărele sovieto-național-socialiste –
sau lagărele sovieto-naziste •
oh, mai modern, lagărele național-republicane •
modern înseamnă a descompune –
post-modern înseamnă a recompune liber –
chiar și descompunerea cu compunerea •
folosim destructurarea ca pe-o cărămidă –
smulsă din zid •
urme de secunde pe zăpadă... •
cauza eternă înseamnă cauză externă –
cauză extremă •
poate ninsorile memoriei bîntuite de fantome... •
da, fanatismul cel mai periculos –
e cel ce întrețese o ideologie oarecare –
cu instinctul de conservare •
vai, unde mi se termină capul –
și unde începe călimara •

tot ce-i unghi e cumva poartă –
închidere care se deschide •
lacul de hîrtie pe care-mi plimb nonșalante silabele •
conștiința e o constituție individuală –
bazată pe dublul consens cu sine și cu ceilalți •
oportunismul nu-i doar un lichelism social –
ci un disperat fanatism crapulos •
structura în sine e forța de destructurare –
a tuturor structurilor fenomenice •
imaginația este o memorie plastică –
ce nu reproduce ci produce •

arheul

cunoașterea închisă e cheie –
cunoașterea deschisă e poartă •
singuri în timp –
dar timpul nu este posibil fără o dublă structură cognitivă –
atît “pozitivă” (reamintire, cunoaștere) –
cît și “negativă” (ignoranță, uitare) •
căci fără eternitatea ce se șterge, n-ar fi timp •
caleidoscopul carusel al devenirii –
umbra mereu străină a plictiselii spiritului –
demonul cu pielea de amurg •
el îmi străbate avisul –
seducător și liber •
inutilul e deci o formă de *rău* la nivelul mijloacelor –
silabă aruncată ca o piatră departe –
deget pe coarda orizontului •
sărut rătăcit pe clitorisul răcit al femeii •
oh! există femei mai disperat îndrăgostite –
de propria lor imagine – decît însuși narcis •
femei la care minciuna ajunge un soi de virtute •
obstinație în nesfîrșit naufragiu –
da, scara fluidă a dezamăgirilor •
în fond, din start –
încă de la nașterea mea de spînzurat albastru –
ăsta a fost desenul vieții mele •
gonirea din viață –
poate tocmai asta înseamnă *a exista...* •
înțelegerea prin sfărîmate coji de orbire –
e o mașină de curse •
viteza evanescențelor –
a evanescențelor cognitive –

am putea spune viteza absolută a neantului –
e viteza de noereză... •
subiacența e o fantomă –
mai degrabă o umbră –
umbra neantului ocultat în spirit –
umbra graalului •
subiacența – umbra neantului –
umbra sedimentată a neantului –
răspîndită și organizată de niteșcența spiritului •
albastru băut de albastru –
devorat de albastru •
influența pozitivă e singura realmente apreciată –
și ca atare general cunoscută •
există însă o altă influență –
influența negativă –
mai eficace și mult mai subtilă –
ce poate deschide mult mai profunde porți cognitive •
dacă un om și un tramvai se ciocnesc –
se sparge tramvaiul –
(eu la patru ani într-un tramvai) •
să fagocitezi libertatea altuia (alteia) e o stranie tentație •
o barcă de somn îmi trece prin styxul labirintic al creierului –
traversînd mirajul mefitic numit lume •
dacă necesitatea înțeleasă e libertate –
libertatea înțeleasă e necesitate •
necesitate dezagregată... •
evenimentele ce vor urma –
vor confirma desigur această dezagregare –
a lumii –
în jurul arheului nostru •

stoluri de apă

hyper-volumul e forma fizicală a transcendenței •
strivită de uitare –
ființa intră în vis •
sau – și mai evident –
în coșmar •
noaptea se umple cu stoluri avisale de lacrimi –
cu stoluri de apă •
infinitul dezvăluie mesajele vidului •
melancolie de gheață –
principiul analogiei e deconstrucția –
totalitarismul e dinamica inerției •
totul e supus în plan politic rupturii de contract –
rupturii de contact deci •
sîntem liberi să alegem în piața societăților –
sistemul care ne convine –
și să-l schimbăm cu oricare altul –
oricînd •
cheia ochiului descuie orbirea •
orice formă de putere se bazează pe clișeele inconștientului –
nu pe conștiință •
inconștientul e schematic și într-un sens, geometric •
haosul nu e locul unde totul e confuz –
ci unde totul e identic •
cămașa de semne cu care te scufunzi –
dincolo de propriul tău trup •
esențialul nu e să transformi logosul în carne –
operație patetică –
ci carnea în logos •
textura trupului în text •
“nu-mi vorbiți de destin, politica e destinul” –

da, dar al cui... •

un cerșetor e mai sigur de existența lui –
decît Dumnezeu de a sa •

umplu noaptea cu lacrimi de moarte –
așteptîndu-l pe... •

animalele pericolului

individul uman are nevoie să se serbeze –
pentru a-și suspenda de melancolie nevoia de sinucidere •
(religiile profită de asta și se grefează ca niște paraziți) –
căci religia e subiacența anxietății suicidare –
a insului mereu în prag de ens •
ah! forma e repulsie – excludere – ură –
excludere pură – deci neant •
da, furia sculptează neantul –
cu închiderile ei intense –
ca niște obstacole acute •
prea rare deschideri sînt în culori –
și totuși, ești ce ieși •
eu sînt profetul neantului –
nu al vreunui Dumnezeu oarecare •
în eternitate numărul se pierde precum timpul –
secunda devine ipostază –
iar unul finit se preschimbă –
în unul infinit al totalității •
testicule în amurg –
peste lentilele violete ale nopții •
cum poate oare să existe o generație spontană a infinitelor... •
omul e singurul animal ce-și poate gândi neantul •
învieră creștină e o *înviere îngustă* –
deschise-mi sunt drumurile ternului •
cine-și trădează vocația și-o preschimbă-n venin •
scriu cu mânia – citesc cu plînsul •
dar dacă viața ar fi mai degrabă negativul neantului... •
născîndu-ne întrăm într-o livadă –
din care culegem culegîndu-ne singuri •
ieșind din labirint – ieșim din minotaur •

și dacă moartea e atlantul care în cele din urmă ne caută –
ce, în sfârșit, ne găsește •
banalul zombifică sângele de flăcări întunecate al Graalului •
popoarele trec, tărimurile rămân •
soarele coboară un straniu de culori pe sufletul nostru verde •
pentru lume – popoare aleatorii –
pentru conștiință – lumi aleatorii •
rănila ies din străfunduri ca niște submarine de sânge •
acolo unde e Tatăl –
abis e paradisul –
unde se topesc toate sufletele –
avis – unde se împlinesc toate visele •
neantul la care m-ați constrâns –
e neantul pe care l-am devenit –
și pe care astfel îl revel •
neant e numele meu •
eucaristia: ar trebui să ne vorbim inima –
cu pâinea pe care o mestecăm –
cu vinul pe care îl bem •
ca rememorare orice act de hrănire –
indiferent de substanță sau circumstanță –
este eucaristic •
dacă numai privirea –
privirea mea *gândită* –
ar putea să-i lipească de neant pe toți ticăloșii –
ce îndrăznesc să se împotrivescă adevărului... •
blană misterioasă crește din asfalt •
animalele pericolului amenință cu neant alienarea •
ah! ce ură e în mine! ce incredibilă vitalitate de ură –
în mine – animalul suprem al pericolului •

“apocalypse now”

mă cufund în vârful copacilor –
port tot cenușiul lumii în spate •
păsările trec în îngeri prin porțile aerului •
omul deplin e mai degrabă –
omul mereu altfel în tranzit prin lume –
omul trecînd... •
dar succesul –
ficțiunea predilectă a vulgului –
singura lui transcendență •
căci prin succes insul devine un personaj ficțional –
se “scrie” deci se și destinează •
oh! nu doar literatura e o nevroză –
devenirea omului ca om –
a națiunilor ca națiuni –
a umanității ca atare e nevrotică •
umanul e o nevroză al cărei unic tratament e neantul –
neantul mistic –
nu nimicul banal și bancal al materiei •
spiritul pentru mine e tot – totul, absolut nimic •
setea de fericire nu e decît o utopie disperată –
ce nu poate combate realitatea setei de nefericire din oameni •
o mîntuire bazată pe credința în absurd e ea însăși absurdă –
și bazată pe credința în fictiv – e ea însăși fictivă •
scrisul trebuie să fie o adîncire necurmată –
o scormonire fără istov •
însă munca ta e fără sens – de vrei să eviți neantul •
erupțiile plînsului și lacrimile –
ce țîșnesc ca o lavă a inimii •
nodul gordian al tuturor dubiilor se preschimbă în stea –
și isteria istoriei în dureros labirint •

din punctul de vedere al inconștientului –
 conștiința individuală e impoartoare •
 dar pentru ins inconștientul e insuportabilă pîndă •
 mîngîi blana de catifea a amneziei –
 noaptea velină ca un ecou •
 și zic:
 inconștientul e mai degrabă anti-conștientul –
 anti-hristul, adversarul sistematic al conștiinței –
 diavolul – denigratorul lui dumnezeu –
 al umanității în ansamblu –
 și-al fiecărui om în parte •
 substanța viselor și cea a amintirilor e aceeași –
 astfel că amintirile sînt niște visuri ale memoriei –
 tot așa cum visele sînt niște amintiri ale somnului –
 sau poate ale neantului însuși •
 o întrebare e un răspuns mai vast –
 un răspuns, o întrebare adîncită •
 fum dureros din genunchiul la fereastră cu singur •
 cearcănele nocturne ale etajelor –
 și ochiul ce cade ca o minge –
 din treaptă în treaptă •
 și totuși, consumîndu-ți viața –
 pe măsură ce viața-ți este furată –
 pătrunzi, cu timpul, în noi zone de vid –
 explorezi neștiutul –
 și poate chiar un loc ce ți-era interzis –
 dar care prin suferință inteligentă –
 ți se deschide •
 există ceva profund oniric în eșec –
 o dispariție magică •
 ne descompunem scriind –

în fața geniului totul se sparge –
se sparg tramvaiul, metroul –
șarpele metalic al trenului –
buldogul buldozerului ca un glob de sticlă –
se sparge materia ciocnită de spirit –
cosmosul ciocnit de neant •
acest vînt al spiritului care nu sfărîmă doar forma –
ci bîntuie atomii, risipindu-i, descompunîndu-i –
dezagregîndu-i pîn' la neant •
e oare absurdul negru? •
marile taine nu ți se dezvăluie nici ție –
dar te hrănesc –
legîndu-te excesiv de propria ta îndreptățire •
oricît de justificat, din păcate –
te legi de propria ta finitudine –
pe care, sublimînd-o, o fragilizezi –
căci locuitorii aleatoriului rămîn, vai! –
locuitorii impenitenți ai etichetelor •

rêve sans trêve

existența e semnul esenței sau nu e nimic •
e greața picturală pe care o scriem •
astfel timpul este cunoașterea de sine ratată •
cînd se intră cu adevărat în sinele clipei –
se iese din timp •
subiectul e deci tocmai acest sine –
pierdut în difuz •
după cum obiectul reprezintă iluzia regăsirii în-sinelui –
iluzia de pe care alunecăm ca de pe un zid •
încîndu-ne ne umplem nu de apă ci de obiect –
prin moarte devenim obiect plin –
un rêve sans trêve •
cadavrul aerului ni se descompune-n nări –
ca-n niște mîini •
mirosurile cremoase ale nopții –
încă pudrate de crepuscul •
flori ca aripile desfăcute ale unor fluturi uriași –
imense culori zburătoare –
bucăți de trecut –
altădată prezent indiferent –
magneți risipiți în amintire –
alge pătate cu spumă –
precum niște melci rătăciți prin culoarele unui labirint •
insectele se încheagă din întuneric –
din fragmentele incomplete ale percepțiilor •
din crîmpeiele sufletului •
fărîmate de anxietate –
zone de alb și sonor –
cumva cristalin și letal •

pe plajă cu capul plin de țevi

există oare o memorie a suferinței continue –
o constantă a suferinței –
prin diversele reîncarnări... •
suflul e numitorul comun –
al conceptelor spirituale •
privirea-suflu – numele-suflu •
da, eul meu e un eu de pură opoziție –
fără nici o concesie –
căci succesul nu mi-e numai străin –
mi-este dușman –
și eu sînt dușmanul lui •
fără intuirea și acceptarea intuitivă a intimității –
de dincolo de profund –
dintre spirit și neant –
nimic nu poate fi intuit –
cu atît mai puțin înțeles •
căci intuiția e dincolo de înțelegere •
mă plimb pe plajă cu capul plin de țevi –
pentru nisipul fierbinte •
asasinatul –
ultima formă de comunicare –
de contact uman –
din această lume de crimă •
soarele ca o clepsidră ce-și scurge nisipul fierbinte –
și șaptele-n mine •
tufe – frunzișurile – apele se încruntă –
frunze și pagini •
“dharma” iluziei e înșelăciunea –
e ipocrizia –
sofistica argumentată •

cînd totul e fals gîndul tău trebuie să străbată rece –
toate doctrinele oferite •
porți ce nu sînt decît oglinzi •
un cristal misterios însă mă cheamă •
de la bun început lumea –
doar miraje stricate –
iluzii alterate •
ce formă ar avea tăcerea –
sau singurătatea –
pentru pași •
des miroirs béants –
des portes qui nous ouvrent –
aves ces mains mystérieuses •

meditația distrugerii

meditația distrugerii e tot ce ne mai rămîne –
din amoralismul mirajelor –
din sofismele iluziei •
să se trezească din coșmar –
iată singura datorie a omului •
parcă fumez pătrunzînd-o –
parcă fata uitată ar fi o țigară –
din care-i scutur între buze sau fese –
doar scrumul •
și totuși, e oare timpul o formă de gîndire fără limbaj –
un fel de discurs al nimănui – din nimic •
paradoxul timpului să fie oare și cel al geometriei –
căci cum se pot angrena pozitiv valori zero •
clipe sau puncte •
cum să continui o serie de nimic – din absolut nimic •
timpul-discurs s-ar rezolva poate calitativ –
nu cantitativ •
n-ar mai fi o agregare imposibilă ci o emisie misterioasă... •
revolver de sare din cimitirul mașinilor –
mă sinucid într-un bloc de beton cu un glonț sisific •
dacă timpul și spațiul sînt o intuiție *a priori* –
extensia temporală nu poate fi cantitativă, nici agregativă •
problema inchoativă a ek-stazului –
big-bang ek-static... •
zdrențele cămășii de tablă șuieră între dimineată și vînt •
la drept vorbind, cantitativ –
cum poate fi imaginată o continuitate –
fără elemente constitutive •
timpul cuantic –
aprope structural timpul de lumină –

o lumină invizibilă a cărei viteză nu poate fi măsurată –
ci doar intuită •
un labirint sincron și totuși diacronic –
căci labirintul se povestește cu fiecare pas •
o cvasi-ființă chiar și simultan-non-concomitentă •
lumea e inconsecvența radicală a tuturor doctrinelor •
doctrina lumii –
sau doctrina parazitară a subiacenței –
grefată pe orice doctrină spirituală •
căci lumea nu e o realitate –
lumea e o doctrină pe care nimeni n-o înțelege –
și-n care nimeni nu crede •
o peliculă de film sfîșiată –
în labirintul explodat – de sub cerul lontan •
renunțarea la sine e o renunțare paradoxală –
ce menține doar o lume de automate •
nimic mai pernicios și mai inutil... –
que cette temporalité schizoïde •

déjà-vu

neantul – acest sisif intern –
cu vinele pietrelor topite •
mă caut sub secunde •
da, structural temporalitatea mai degrabă decît timpul –
e un fel de măsură pe care conștiința o poartă cu sine în sine –
aproape ca pe un schelet evanescent •
astfel, ca schemă a conștiinței
temporalitatea este și schema omului –
mai exact a individului uman –
în totalitatea evoluției sale intranscendente •
dar nu și în plenitudinea neantului său •
omul ca asimptotă –
și deci ca sisif ori *neant extern* •
merg prin vid și mă întîlnesc mereu –
mă întîlnesc cu solitudinea •
există mereu prezențe-n jurul tău,
oriunde-ai fi –
prezențe de absențe
așteptări concurente și cumva negative •
absențele privesc neștiutele ce zâmbesc cu tăcere
pești înotînd în solitudine neagră •
infernul preschimbă apele-n oglinzi –
așteptări concurente și cumva negative •
însă nici o persoană *nu e* neantul –
chiar dacă nimeni nu e altceva •
imaginea prezentului e trecutul –
fantasma lui, viitorul –
structura ambelor însă –
forța lor scheletală –
rămîne prezentul – cu evanescența lui de platină •

prezentul fără pandemie sau mască •
de altfel, structura prezentului nu e exclusiv temporală –
ci se exprimă printr-o familiară dezamăgire –
printr-un banalizat dezgust –
un detestabil sentiment de regăsire –
de déjà-vu •

altul/același

mîna căuș pentru altul –
pentru secunde dar nu pentru apă •
temporal mereu altul e semnul –
mereu același e sensul •
biosimbolul intuiește timpuri multiple •
merg prin vid și mă întîlnesc mereu –
mă întîlnesc mereu cu solitudinea •
cîntec de doliu:
“învăluit în neant e începutul lor sumbru” •
enigmaticul e melancolia cognitivă a morții –
moartea e melancolică de enigme •
c'est le silence qui regarde –
c'est la solitude qui passe –
monde après monde –
abîme après abîme •
o balustradă – o limită care se năruie –
apariția umple imaginea cum apa un pahar •
pentru-sinele și în-sinele articulează –
dinamica stranie a neantului –
a neantului bîntuit de fantoma –
evanescentă a ființei •
căci eternitatea fără durată a ființei –
nu-i altceva –
decît o evanescentă vag orientativă –
o inefabilă fulguranță semiotică –
e conștiința diasporică –
mirajul ontologic al Sinelui •

persona

viața mea a fost împinsă sistematic –
uneori nu fără considerabile sacrificii –
spre un soi de fundătură cenușie •
flegma mea de drogat imaginar –
ca o scolopendră lungă și verde •
și pasărea – cheie pierdută în vid –
și pescărușii – acele unui ceas invizibil •
sforile de ploaie ne leagă de asfalt –
și ne topesc în oglinzile lui oarbe și negre •
diversul nu poate apare fără o finitudine prealabilă –
adică fără o diferență structurală interactivă •
conștiința este un peste-tot care moare întru nicăieri –
și, în mod ciudat, e mai degrabă o persoană decît o ființă –
o *persona* –
și într-un sens – nimeni •
mai mult, există ceva asimptotic în conștiință –
o indeterminare – o incertitudine recurentă –
aspecte ce se transmit cumva neantului, îl contaminatează –
cu diferența că neantul, asimptotă internă –
se realizează prin împlinire vidă –
ca perfecțiune care se transcende – suprimîndu-se •
această perfecțiune suprimată –
metaperfecțiune posibilă numai prin auto-distrugere –
iată neantul •
un ochi – hublou de extraterestru –
proptit de teighea – mă întreabă întrebîndu-se –
sau mai degrabă își răspunde •
de fapt, nu există paradis –
există numai infernuri superioare –
și infernuri inferioare – atît! •

molia apocaliptică

mirosul improbabil al sunetelor –
gustul subtil al imaginilor –
frustrările fizice, psihice și chiar spirituale –
oricît neplăcute sau chiar dureroase –
oricît nedrepte –
n-au importanță, de vreme ce, în fond, nu sînt reale •
(și totuși, mult mai reale decît stările opuse –
oricît euforice, pentru imbecili) •
o molie apocaliptică devoră lent tapiseriile iluziei •
iluzia e vanitoasă –
poate tocmai pentru că se urăște ca iluzie –
și s-ar adora ca spirit –
sau ca supra-spirit •
ținta veritabilă a xenofobiei lumii
fiind străinul absolut – spiritul •
o carte cu ochelari – ce chip bizar •
totul poate privi – se poate privi –
chiar și cu ochii închiși –
chiar și fără ochi •
da, ochiul orb e martorul absolut –
tocmai pentru că-i orb •
extraterestrul veritabil –
nu este manechinul cenușiu din X-files –
ci inefabilul fără corp •
în fond, *māyā* e mitomană •
yoga nu e un concurs –
eliberarea nu e o performanță •
imaginile curg în oglinzi ca-n niște pahare •
conștiința poartă în ea –
laolaltă cu multiplicitatea difuză –

timpul confuz și spațiul ca o vacuitate nebănuită –
o vacuitate însă unde totul e cunoaștere –
și nimic nu e număr •
căci înțelegerea e structura spațiului –
ce nu-i decît monograma fără sens
a comprehensiunii •

simplă interogație - bis

îmi lucește anxietatea ca argintul pe brațe –
iar creierul, dincolo de stele •
disprețul e o putere –
pe care chiar cei (cele) ce ți-l inspiră –
ți-au dat-o – poate fără să știe •
căci, vai, te jupoi de piele și rămîi în armură –
te jupoi de suflet și rămîi spirit –
eventual neant •
stau, solitară lentilă – la tejgheaua de sticlă –
cu banane negre atîrnîndu-mi din ochi •
mestecînd – mă întreb:
“oare înainte de a deveni banal despotism –
totalitarismul nu va fi fost altceva –
decît revoluția orbită de putere –
de anxietate și răzbunare?” •
“veritabilul totalitarism să nu fie oare –
atît o tehnică de guvernare –
cît una de exterminare... •
oh! nu de exterminare relativă și parțială –
ci absolută și totală •
căci veritabilul totalitarism – ca și geniul – n-are
beneficiari” •
neuroni întîmplători – meditînd cu metrul metroului:
“simpla prezență a omului distruge natura •
în vreme ce pentru om –
natura nu e decît forma sensibilă, exterioară –
a propriei lui inconștiențe, incontinențe –
pentru natură, omul e un pistol de ghips –
ce-o țintește cu gloanțe de lună –
o dimineață de tablă – cu fracturile îmblănite” •

ah! îmi spusei –
extrăgându-mi scolopendre înverzite din nas –
crengi înflorite ca niște avioane amenințătoare –
“fiecare dintre noi posedă o substanță de lașitate –
ca și una de crimă –
substanță vie –
poate diferită – poate aceeași –
nuanțată diferit –
ca un soi de cameleon moral –
pe care trebuie să știm să-l controlăm •
e ca o oboseală morală vie –
care se odihnește transformându-se •
există însă și substanța contrară –
substanța eroică, esențialmente univocă •
din echilibrul paradoxal al celor două –
poate rezulta personalitatea artistică în sensul cel mai larg” •
un maidan din retorici rectale letale –
un balamuc de mirosuri negre •
“orice totalitarism în esența lui ultimă –
e un nulitarism furibund •
și totuși cele mai odioase forme de totalitarism –
dictaturile cele mai atroce –
cad mult dincoace de exigențele tropicale –
ale puterii implacabile –
din spatele lor : inconștientul •
pentru că din punctul de vedere al inconștientului –
toate tentativele totalitare de a-l satisface –
de a satisface nimfomania devoratoare a naturii –
dansul acesta al unei salome invizibile –
sunt ridicol de insuficiente –
niște teste etern eșuate” •

vis de fildes –
undeva între coșmarurile catoptrice –
ale unor toalete în permanență ocupate •
“iubirea e un imens limax translucid –
un zeppelin ectoplasmic –
o colosală larvă de melancolie gelatinoasă –
ce se zbate în miezul unei cochilii de corzi •
iubirea e subiacența •
cât despre sexualitate –
ea e o formă de regresie embrionară –
sau, după caz, uterină •
clipe imperceptibile își explodează povestea –
în spațiul albastru –
în vidul violent violet •
căci doar embrionul care nu cunoaște uterul e spirit –
acest nenăscut ce nu poate cunoaște nașterea –
ci e pur și simplu •
numai el e forma absolută, etern adultă –
ca un beckett ce nu mai așteaptă nimic –
nici măcar neantul” •
și plinse cu lacrimi de sânge vidocq:
*“l’objectif véritable du mouvement totalitaire –
n’est pas l’organisation mais l’extermination –
le vide organisé”* •
la care adaug:
“sucțiunea succesului pentru insul totalitarizat –
chiar și eliberarea de totalitarism –
ia forme acuzat totalitare –
precum teoria generalizată a felațiunii universale” •

“crucificarea în roz”

un chip abject cu nasul lung ca o pulă-n erecție –
cu botul roșu, descălțat –
și încă n-am văzut nimic... •
încă n-am visat nimic •
nici cada din heroină compactă –
nici megafonul din ecouri cenușii •
pînă și dictatorii sîrșesc prin a deveni –
niște simple reziduuri –
ale întîmplării și morții •
iar sistemele prin care au terorizat atîtea popoare –
devin abceseale unor drogați –
cu cariile mormintelor fosforescente •
oh! misterul dictatorului nu-i altceva –
decît vidul totalitar pe care-l gerează și-l generează •
cafeteria din mirosuri albastre –
banda sonoră înverzită de noapte •
merg cu briceagul prin lunile bolnave –
căutînd o țintă nichelată pentru moarte •
în totalitarism *centrul* e definit ca *transcendent* •
ca și în metafizică •
inconștientul nu este însă structural un scop –
un ce de atins – ci o tendință abisală •
chiar și subiacența –
forma lui cea mai profundă –
nu se poate insera –
în eternitatea suprimărilor cognitive ale neantului –
ca suprimare a suprimării –
ci doar ca suspensiune infinitivă –
mai simplu spus, ca amînare •
deci din nou ca tendință •

vîntul roade aerul ca un misterios șobolan •
ploaia dactilografiază încetișor la claviatura ferestrei •
studentul e un arhanghel subit –
cărui i-au crescut aripile-n privirile ca niște mlaștini verzi •
șoapte de șapte – zdrențe cu pietate paietată •
trăim încercînd să ne exprimăm cît mai complet cu putință –
ca să ne exterminăm în expresie •
efervescenta evanescentelor •
omul este incompatibil cu natura –
conștiința cu inconștientul –
omul cu lumea –
și chiar omul cu individul uman care-l reprezintă –
în măsura în care individul uman e încă natură –
deci inconștient •
incompatibilitatea omului cu omul e supremul paradox •
să te eliberezi de tot ce te leagă –
să unifici gînd, sentiment și senzație –
într-o singură unitate spirituală •
me-andre / menade – fărîmituri / fărîm-mituri •
poate exista un paradis de clasă –
și, în genere, un paradis categorial? •
ideea este perfect absurdă –
pentru că paradisul, formă diluată a neantului –
e cu necesitate un universal •
o constantă –
experimentată însă variabil de indivizi –
în funcție de structura lor imediată •
cutii de conserve holbate în zaruri de dimineață •
eșarpele cu șarpele medicinal •
aaah! îmi plîng ochii –
și cu ei toți obrazii de-altădată ai trupurilor •

uluirea inimii-mi ȋipă cu lacrimi •
chiar dacă nu-î încă spirit –
sufletul e mai înalt decît individul care-l reprezintă •
fiecare din noi trebuie să învețe această lecție –
ca un bloc-turn •
ferestrele –
asemeni unor priviri
presate în albumurile aerului •
livada cu lacrimi •
iraționalul nu va forma niciodată un sistem de valori –
ci numai un sistem de pretenții •
omul –
dacă-și refuză vocația transgresivă –
devine o simplă specie animală –
adică, paradoxal,
tocmai ce nu poate să fie •
un fel de biorobot •
omul e ființa hybrică prin excelență •
iluzia! iluzia e de fapt eroare •
ar fi prin urmare mai exact să vorbim de eroare –
nu de iluzie •
înainte de exterminarea practic definitivă –
fază nulitaristă –
la care nici un totalitarism n-a putut încă ajunge •
țelul intermediar principal al totalitarismului –
constă în transformarea unui spațiu geografic cît mai vast –
eventual a lumii întregi –
în echivalentul unui lagăr de muncă –
potențial și chiar actual exterminativ •
condamnarea la muncă a omului –
echivalează cu o condamnare la moarte a umanului •

destul de paradoxal –
revoluțiile apar ca un fel de sinucidere –
a regimurilor pre-totalitare •
arsuri de cafea și sînge –
cu sulful “crucificat în roz” •

educația totalitară

mi-am înfipt cuiele-n palmă –
mi le-am înfipt adânc în liniile labirintice ale destinului –
căsătorindu-mă •
căsătoria e o teribilă educație totalitară •
diavolul de gelatină m-a prins în cușca-i de zahăr •
dar întinzându-mi un pahar în care dizolvase trei aspirine –
mesagerul mi-a spus:
“totalitarismul reprezintă forma cea mai acută –
forma politică –
a incompatibilității structurale –
deci metafizice –
dintre om și lume •
problema eliberării de totalitarism –
apare în cazul unor populații incapabile de existență liberă •
totalitarismul se grefează foarte bine pe un ilotism prealabil –
al omului dresat de femeie –
prin femeie –
pentru a fi redus la femeie –
pentru a deveni nimicul ei” •
coloane de suferință adorm spre zenit –
și turnul roșu unde arzînd, te sufoci –
turnul tău de singurătate roșie –
spre care mergi mereu prin întuneric •
“între orbi – continuă îngerul –
totalitarismul apare aproape ca o formă de conștiință –
ca un fel de vedere fotografiată –
mereu aceeași –
unde apari ținînd în mînă mereu același steguleț –
același straniu miel jupuit –
ca un pește acoperit cu pustule” •

“nemurirea are forma morții dar nu conținutul ei •
definirea unui oarecare criteriu de inocență –
e inacceptabilă pentru totalitarism •
iluzia nedreaptă nu se destramă treptat decît prin poveste –
destinul e un monstruos psihopat –
de o monsturoasă obstinație –
guvern timer de un monstruos spirit de contradicție” •
și iarăși îmi spuse îngerul –
ronțăind metodic o gratie de zahăr •
“o societate totalitarizată –
nu-i neapărat formatată din lagăre –
ci e, pur și simplu, o societate-cutie –
total imanentizată –
și din care orice urmă de transcendență a dispărut •
căci răul absolut e răul fără beneficiari –
răul pur, impus și auto-impus –
răul etern” •
mesagerul îmi întinse apoi o carte comestibilă –
pe care mîncînd-o mă văzui ca un simplu atom –
înconjurat de o epidermă electrică •
alți atomi încercau să se apropie de mine –
dar epiderma electrică îi respingea –
cu infinită suspiciune –
așa cum și eu eram respins –
la rîndul meu –
de electricitatea repulsiei celorlalți •
acum mîncam amîndoi –
mesagerul meu și cu mine •
și mîncînd gratiile de fier –
în timp ce el îmi mîncea pașnic cartea –
iată ce aflam:

“iluzia e principiul totalitarismului –
 după cum e opusul strict al libertății •
 totalitarismul e un thanatism •
 străină omului e lumea –
 și nevoii lui de impasibilitate surîzătoare •
 alienantă e masca muncii –
 căci omul a fost zămislit de contemplație •
 adevărurile exterioare –
 nu sînt neapărat necesare ființei umane –
 în fond, constituie niște legături –
 da, niște lagăre •
 adevărul interior, da •
 consecința ultimă a atomizării totalitare –
 e neantizarea •
 nu Unul e țelul totalitarismului – ci Neantul •
 nu Omul – ci Inconștientul •
 teroarea ca destin •
 sînt ținut în închisoare dar mă eliberez prin idei •
 dacă *omul* e impasibilitatea pură –
 inconștientul –
 tendința producătoare de miraje –
 e posibilitate pură •
 cea din urmă tinde asimptotic spre cel dintîi –
 cel dintîi o ignoră etern pe cea din urmă” •
 trecînd din trupul meu în trupul îngerului –
 și din trupul îngerului, iar în trupu-mi –
 continui să-mi vorbesc •
 “poate că geniul meu cel mai profund –
 constă în empatia mea cu absolut orice idee •
 dictatorul totalitar e Hadesul infernului totalitar –
 și ca atare –

unicul deținător al cheilor *necesității mereu reînțelese* •
totuși, din toate formele politice –
doar totalitarismul confruntă individul –
cu propria lui condiție umană •
doar în context totalitar –
alternativa omului ca zero sau infinit are sens •
totalitarismul care distruge indivizii –
problematizează omul •
dans la véritable désolation je ne suis pas un –
je ne suis personne •
nu de Doi avem nevoie ci de Unul confirmat –
nu confirmat de ceilalți –
ci confirmat de Sine •
nu ești singur când ești pe drumul cunoașterii •
raționamentul totalitar nu suportă transcendența –
ci doar schemele ei falsificate –
golite •
el se poticnește –
în momentul în care întâlnește criterii străine –
pe scurt, când întâlnește actul simplu –
eliberator –
al refuzului” •

conversiuni echivoce

arteziene de nisip între sînii de dune –
tălpi răsfoite de drumuri •
și străina –
în mînă cu cuțitul amurgului –
da, ținîndu-și de mînă repulsia ca pe singurul ei copil •
la ce servește femeia care-și refuză vaginul –
și mai ales uterul –
la ce servește femeia ce nu-și poate povesti –
decît doar avorturile •
nașterea în timp e întotdeauna o eroare pentru spirit •
hașură de umbră –
ca iepurele alb îmbrăcat în pagini de carte •
sau vaginul îngust precum dogmatismul culturilor mici –
cu ambiția veninoasă, vanitoasă și meschină •
cablul care duce la cer – cum se numește oare •
frunzișul e limba copacilor –
coroana lor e o gură obscură –
o cavernă rotundă țesută de silabe •
nu mai pot să amurg criticul cu Cî •
nu se poate da cineva –
cu oricîtă cocaină-n coroană –
și nici nu poate fi dat –
de criticul cu Cî –
nici măcar de un alt critic cu Cî –
doar pentru că ambii ocupă cu meșteșug –
un oareșicare rang –
într-o oareșicare organizație plină de vane pretenții •
nu orice mistrie zidește adevărul –
nu orice mediocritate poate fi dată de arhetip –
sau atunci nu poate fi dată decît de arhetip al mediocrității •

și psihanalistul cu o gaură neagră –
plină de înțelepciune – în gură •
el știe totul despre exil –
și despre sirenele lui de ostracizare •
sirenele cu coadă de pește –
aripi de pasăre –
și sîni labirintici de sfinxă •
el cîntă cu multă oglindă în voce –
o oglindă neagră în care odată intrat
nu poți să mai ieși •
“incestul și crima sunt destin –
complexul lui Œdip este destin •
omul fără incest și fără crimă –
omul fără complexul lui Œdip –
e un om fără destin •
omul fără destin e un om fără umbră –
el nu aparține acestei lumi –
și nici măcar celeilalte” •
inima bea tăcere din somn –
mi-am intrat în rană de parc-aș fi fost sorbit brusc –
de-o peșteră uriașă •
totalitarismul e în lumea oarbă –
un fel de neant orb •
exterminare fără nici o sclipire cognitivă –
inconștient fără spirit –
sfîrșitul dement, senil și gol •
am întins mîna undeva între amintire și aer –
și am întîlnit plutiri de oale sparte –
și-un haos de văsărie cu pînze de corabie •
am mîngîiat pe crupă corăbiile –
și m-am pomenit plutind printre acele vase stranii –

despre care n-aș fi putut spune de erau naufragii de oale –
ori cioburi de corăbii •
totalitarismul este un neant orb –
reduc la cele mai obscure și tactile forme –
ale “voyeurismului” inconștient •
există unii – unele mai ales –
ce nu spun adevărul decât murind – și încă... •
nu prin vreo declarație –
ci prin faptul nud al morții •
moartea e adevărul lor –
privirea topită-n albastru •
înghite-ți pizda detestabilă lume –
acum că lucrurile și-au schimbat complet textura •

lecții de libertate

transcendența e alteritatea cea mai intensă –
în care se consumă tocmai tot ce-ți este străin •
tăcerea e o mărturisire a granițelor –
exilul, un spin al spleenului –
cu pulberea rătăcind prin fantasmă •
orice anormalitate a codurilor de comunicare –
poate fi semnificantă •
destinul e o babă intrigantă •
neantul, originarul veșnic –
originarul pur a cărui devenire e exclusiv internă •
big bang? neantul nu explodează •
ideea că începuturile și sfârșiturile –
corespund neapărat unor explozii –
completate de confortabile implozii circulare –
e un simplu clișeu •
ce viață tristă am și am avut –
și totuși, unele idei –
pe care le-am cucerit netrăind –
nu sînt prea rele •
așa că am să continui să exist gîndind și scriind –
de vreme ce oricum nu pot trăi •
“trăind în cercul vostru strîmt – *instinctul* vă petrece •
ci eu...”
zîmbet scurt – ca un aparat de fotografiat •
obscurul clipește – și lacrima ca un pumnal –
în cine oare am s-o înfig? •
sau în ce •
însă întrebarea cea mai problematică e alta:
e Statul în genere un proiect totalitar –
mult mai complex și considerabil mai lent –

dar tinzînd în esență spre același țel –
ca infernul idealizat al dictaturilor •
un totalitarism pragmatic –
ce mizează mai degrabă pe disimulare decît pe violență? •
lacrimile sînt vînațiile sufletului •
revoltații cu destinul pe umeri – vîruiți în insule de brad •
cum urăsc lumea aceasta –
și ce delicios e să urăști lumea aceasta •
produsul vă sugerează – produsul e prostituata ce vă salvează •
cîntăreața cheală cu buzele lipite de falusul mereu în erecție –
microfon sau cornet cu înghețată –
(ultima se mai topește totuși cînd linsă cu destulă aplicație) •
căci femeia n-are altă individuație decît refuzul –
mirajul reticențelor ei interesate •
acceptarea, dimpotrivă, îi exprimă gregaritatea •
într-adevăr, de îndată ce se dă –
toată valoarea ei etico-estetică se dizolvă-n neant –
intră în banalitatea speciei –
de unde adulterul –
prin care femeia veșnic impotestătează –
încearcă să-și recupereze individuația –
pe care n-a avut-o niciodată •
da, refuzul –
refuzul, bizara ei libertate –
prin care spune *nu* speciei –
fără să fie altceva •
același lucru se poate spune –
despre pasiunea femeii pentru avort –
și pentru toate formele deviante de procreație •
dar: revoluționarul, artistul e un tiran al femeii •
numai geniul suficient de nebun este bun •

verdele devoră orașele adormite în șerpi •
pandemiile-turn –
turnuri de aionioane, de anthropoioane de kilometri –
da, babelul pandemiilor atacă cerul –
fără ca “încurcarea limbilor” să mai fie posibilă •
ca să fii singur trebuie să posezi tot ce te înconjoară –
tot ce te înconjoară trebuie să-ți fie ecou •
alter-ființă •
norul și umbra –
haosul și fantasmele –
fenomenologic, sînt doar profunzimi –
nu raze –
deci razele profunzimilor •
în fond, ceea ce ni se refuză nu ne poate atinge •
nuul celorlalți m-a eliberat întotdeauna •
depărtările sînt eternități crepusculare –
proximitatea e secretul originii •
veghea e cunoașterea suspendată – *în suspensie* •
neantul în ființă devine iluzie •

ceva

ceva se întîmplă –
numai cînd poate să se întîmple –
fără să se întîmple –
altminteri nu se întîmplă ci pare:
iată secretul întîmplării •
ce – cine –
puncte radical diferite de vedere •
a fi poet –
înseamnă a fi bucuria dezgustului celui mai abisal •
cazi din carne –
pînă rămîi doar coloană vertebrală •
tristețe de crab –
și sexul acesta cu fular verde •
specie e numele tău femeie –
iar în plan spiritual, trădare •
insulă de-asfalt •
sau eul marsyas –
prins între coaja copacilor –
și singurătatea incandescentă a cortinei roșii •
catastrofa (calomnia etc.) compensează o esență –
totuși întîmplată –
a cărei întîmplare –
nu poate fi decît de ordinul paradoxului mistico-religios •
m-am așezat la corb și-am scris multe pagini albe –
pînă am acoperit cu alb toate zdrențele labirintului •
da, la oglindă cu singur adormit în imagine •
natura e o teleologie mereu incompletă –
ce nu-și găsește împlinirea transcendentă –
decît în *spirit*, eternul străin •
căci indefinitul teleologic al naturii –

și transcendența etern alogenă a spiritului –
reconstituie analogic dinamica supresiv cognitivă –
a neantului •
apa sumbră a inimii mele •
ejaculez dansuri întunecate –
clienții zilei de mîine cu decesele lor degenerate •
balanța e unealta diavolului –
instrumentul și semnul mediocrității crase –
al alienării și reificării •
melancolii derulate cu încetinitorul –
pe ecrane albastre •
lumea ne stoarce de libertate –
pînă cînd din cineva devenim ceva –
și din ceva, nimic •
dar s-ar zice că există și o corupție transcendențială –
zeii înșiși nu-s poate decît idei corupte •
revoluțiile țipă cu cadavre tăcute •
zborurile moarte ne adună în mlaștini de inutilitate
definitivă •
timpuri pierdute a ceea ce am fi putut eventual fi •
căci ratarea adevărată nu este nefacerea –
ci facerea alterată •
vai nouă – cari din înțelepciune ne-am uitat •
dimensiunea browniană a dinamicii totalitare –
versatilitatea legilor –
sau mai degrabă fărădelegea ca principiu de guvernare –
haosul instituțional –
dedublările funcționale ori mai degrabă disfuncționale –
toate acestea imită forma mulțimii •
a omului-masă cu dezindividuirea și dessinerea lui •

asta explică permanenta entropie intelectuală și umană –
triumful idioției și turbării totalitare –
ca și instalarea figurii celei mai inumane și vide –
ca un fel de criteriu teleologic al totalitarismului •
de jalnic orizont •
inima e abcesul lacrimă –
plînsul e puroiul inimii •
franc-masonerie carnavalescă de magnolii explodate •
moarte gravidă cu un strop de sânge pe buză •
incest instituțional – homosexualitate cu figuri impuse •
taxinomia unei entropii – entropia taxinomică •
massa confusa a banalului este esența răului •
iluzia se apără –
dar ce apără neantul •
da, neantul ce prin ființă devine iluzie –
cînd obeză de-obstacol –
iluzia compensează obnubilarea de sine a neantului •
lumea se întinde pînă acolo unde se întind complicitățile –
care-o fac, vai! posibilă •

elipsa

viitorul e solitudinea –
solitudinea care-și continuă drumul fără tine •
toate aceste frunze ale mării pline de șoapte titanice •
cad fructe cu aripi din cer –
ca dintr-un copac cu transparența zdrențuită •
mi-am întins aerul pe față în straturi de măști •
limita e întotdeauna iluzorie – limita-i pantă •
mentalul mestecă întâmplări jupuite și chei –
metalul își culege dezgustul din tufe •
și totuși, supravegherea și exterminarea sînt sinonime –
căci supravegherea e un totalitarism –
ce face umanul superfluu și vid •
un vid reificat substituibil –
al insului ca atare deja exterminat •
da, supravegherea e exterminare –
iar exterminarea e în mod mult mai curios –
o formă letală de supraveghere •
și lacrimile astea electrice ce-mi scurtcircuitează inima •
și elefantul acesta de melancolie albastră –
cu trompa ectoplasmică •
cruzimea e voma celei mai profunde frustrări •
ciborgii caută umbre în ospiciile sufletului •
pe pătratele eșichierului –
nebunul cu iataganul în mînă •
în față-i – regina îngenuncheată –
cu sînii ei negri – umezi și goi •
ce caută o femeie la un bărbat nu e un stăpîn –
cum o spune undeva Dostoievski –
și cum cu siguranță gîndea și Nietzsche –
ci un partener de infern •

o “întovărășire” care să-i permită să-și dezvăluie –
 și să-și desfășoare deplin infernul deocamdată •
 o mare iubire –
 e ca o școală de tortură comună •
 epiderme suflate de vînt precum frunze de aur •
 crepuscul în pomul cu litere –
 sau o moarte cu coamă de toamnă •
dans sa main à dents sang strié de brosse •
 clișeele sînt cu atît mai puternice –
 cu cît cei asupra cărora acționează –
 sunt mai străini de adevăr –
 și, fantasmînd atent –
 eventual, și de bine •
 fire albe mi se întîmplă sub pleoape •
 eurile sînt cheaguri de anxietate –
 cu un mare potențial mimetic –
 mai precis cu un mare potențial de *mimetism analogic* •
 binele pentru lume – e doar stadiul anterior al răului –
 negația antecedentă •
 libertatea e singurătate înțeleasă –
 și evident necesitate abolită •
 am fost – sînt –
 o capcană pentru lume •
 fiind mai puțin aș trece neobservat –
 jefuit de mai tot dar nu de tot totuși –
 provoc lumea dar îi provoc și disprețul –
 încurajînd-o astfel să-și arate adevărata față –
 adevărul din spatele cercului ei obișnuit –
 disprețul dinăuntru falsei ei empatii cu spiritul •
 căci naivitatea geniului e pentru omul comun –
 o momeală de neprețuit –

o nadă de neon fantasmată cu încetinitorul •
în loc să fiu ca atîția –
nodul gordian ce leagă spiritul de lume –
sînt cu totul altceva –
documentul irevocabil al divorțului •
nici spiritul nici lumea nu mă iubesc –
însă paradoxal prin asta se despart pe vecie •
gustul metalic al sensului •
mă înec într-un șarpe-eșarpă –
coborînd în străfundurile apei –
în anusul ei sângeriu –
cu sîinii verzi – devorați de alge •
în adîncul androginului cu testicule supuse de eunuc •
atractivi – păpușei nu sunt nimic –
repulsivi – sînt totul •
pleoapa orbitoare a ochiului orb –
dublul amețitor al graalului •
și dacă anti-materia ar fi de fapt conștiința –
cu alte cuvinte noi înșine •
sînt stăpînul spiritual al țării care nu mă interesează –
al crucii de aur din locul unde nu se-ntîmplă nimic •
singurul locuitor veritabil al unei lumi inutile –
cu iarba mai pustie decît deșertul –
unde nu mă pot întîlni eventual –
decît cu fantomele reromantice ale lunienilor –
și cu tăcerea ocultă a ultimilor atlanți •
uneori singura formă eidetică proprie unui autor e elipsa •
ne naștem născîndu-ne neantul –
purtați de uterul evanescenței noastre •

puterea

puterea e o acumulare de libertate alienată •
magia e simulacrul misticii –
iar filologia, servitoarea filosofiei •
tejgheaua de cristal a barului galactic –
unde beau cu pistolul absent, marșienii roșii •
o prostituată verde dublată de o mantă religioasă –
extrage din trupul exilat al ifigeniei –
o labirintică oglindă uterină •
cunoașterea culturilor e o variabilă a fracției rit/mit •
moartea violentă ne nemurește •
dacă eliberarea e scopul –
nu trebuie să căutăm eliberarea •
căci în căutarea însăși e o doză de egoitate liantă •
pentru a găsi –
trebuie să uiți chiar verbul a căuta •
și toate aceste cadavre de calcar –
pline cu deletele regine lichide •
eu le beau pînă cînd noaptea lor –
ia locul sîngelui meu înstelat •
căci singura sublimare a materiei e suprimarea –
după cum suprimarea mentalului –
e autentică lui sublimare •
mentalul și materia –
se supun, pneumatic vorbind,
acelorași exigențe –
de parcă ar fi substituibil identice •
o fereastră de ceață rece –
ca un extraterestru narcisic și cenușiu •
yoga ca posesie –
e ceva dubios în ideea asta •

pentru că suprimarea variabilității –
antrenează constanta empatiei transcendente •
singura compasiune veritabilă –
fiind ura nemărginită •
desigur, zîmbetul unui vampir –
e o lamă extraordinar de tăioasă •
ea e anamneza sciziunii originare –
de care sîntem nesfîrșit bîntuiți •
și acum –
monada feminină –
unul din centrul sferei –
Hestia •
incognoscibila Rază a cunoașterii –
iradierea întranscendentă –
perplexitatea apofatică –
tunelul oranj al libertății –
graalul mistic –
vinul spumegător al neantului –
din cupa de nemurire a spiritului •
je suis un nada vivant tournant autour de l'invisible •
sânge de neant în cupă de spirit •
tot ce e semn e nelume –
semnul e evanescență și cvasi-neant •
și metroul păros și moale –
ca o uriașă scolopendă submarină •
precum cearcănul unui ochi labirintic –
livid și polar •
sau muzicalitatea inconștientului •
ea ne servește pe-o tavă felii de neon –
cu o garnitură de filamente lobotomizate de creier •
aprend televizorul și iată ce află:

nodul e un poliedru –
prin jungla de ejaculare verde •
mă fărîm sub avalanșele amurgurilor –
dispar în stepele cristaline ale cărunteții •
grația e paradoxală –
pentru că transpune foarte aproximativ –
paradoxurile cognitive ale neantului •
de fapt, totul e transpunere •
corpul e rezumatul crispărilor transcendente –
care-l închid în lumea analogiilor •
ies din diversele segmente ale timpului monstruos –
dar din tunelul de ostilitate în care sînt prins –
n-am să ies nicicînd •
eșecul e singura regulă ce nu comportă excepție –
ca și moartea •

grație și roman

grația e paradoxală –
pentru că transpune –
paradoxurile cognitive ale neantului –
în lumea ce-l ignoră •
ejaculări galactice – în exilată transpunere •
neantul insomniac are poate nevoie –
de un agent de influență al trezirii –
de un *farmakos* –
de un substitut gata de sacrificiu •
iluzia devine dezagregându-se •
contrazicînd haotic –
unde mirajelor –
cu schije adevărului explodat •
corpul e rezumatul crispărilor transcendente –
care-l închid în lumea analogiilor •
am să ies probabil –
din diversele segmente ale timpului monstruos –
dar din tunelul de ostilitate în care sînt prins –
n-am să ies niciodată •
dispar sub o avalanșă de silabe –
între galben și negru –
de timp de hîrtie pîngărită •
două reguli totuși:
eșecul e singura regulă ce nu comportă excepție –
anxietatea e o muncă spirituală ca și eșecul •
rezervă: singurul timp realmente pierdut
e timpul succesului •
le neveu de Rameau – voilà un intermittent du spectacle •
lumea începe la liziera metafizicii –
noi sfîrșim la liziera ignoranței •

arca era de fapt un sicriu –
din morga diluviului •
nu poți intra în planul mirajului din planul adevărului –
ci cu necesitate intri în miraj din miraj –
și te trezești din miraj în miraj •
actul pur al trezirii doar –
poartă în el neantul adevărului –
neant la care, trezindu-te –
trebuie în fine să te oprești •
peisajele palidului –
miraj destrămat •
citite ca niște pagini –
acoperite de clipele –
timpului substituit •
căci transformate în litere –
secundele – inevitabil – ireversibil –
se inversează •
momentele adevărului în lume –
nu contrazic necesitatea adevărului dincolo de lume •
asimptota nu este destin –
ci schema incompletă a dinamicii cognitive a neantului •
schema ei suspendată •
vărs vid pentru stingerea lumii •
nu poate exista o reală amplificare a duratei vieții –
fără o amplificare sensibilă a cadrului vieții –
nu poate exista nemurire –
fără neant •
mobilitatea evolutivă a conștiinței antrenează restul •
avisalul cu stelele obrajilor hieroglificate –
se resoarbe-n abis •
zîmbetul strălucește în cer –

oceanul e o erecție-n extaz •
dezagregarea limitelor prezentată ca progres științific –
ascunde o lume flască –
din care spiritul s-a exilat •
lucrul se dizolvă în cuvânt •
dezagregarea face să crească exponențial sfera posibilului •
da, posibilismul devenirii goale nu are limită •
să decupezi o durată –
nu un lucru ci o fișie –
aproape un întuneric străfulgerat •
realitățile – fragmentele unor anchete în suspensie •
farurile percepției mătură obscuritatea realului –
decupînd fișii de ceva în nimic •
lumea e un vagin tenebros –
iluminat de stranii ejaculări cognitive •
deși în teatrul antic –
lupta dintre personaj și textul reprezentat de “cor” –
e o constantă nu doar a teatrului ci și a gândirii •
destinul e un escroc •
un poem e o tramă textuală mult mai interesantă –
decît un roman •
... cearcăne metaforice sub ochii ideilor... •

scriitura

scriitura introduce flashuri de dubiu –
de incertitudine –
dar și de revelație •
în orice caz nu descrie lucrurile –
nu le scrie –
printr-un sistem de distanțe stabile –
și ca să zicem așa impermeabile –
ca un treni pe care s-ar scurge picăturile de ploaie •
inteligența este memorie –
însă memorie stratificată –
flashuri subite prin straturi multiple de uitare –
treziri subite prin aluviunile mimetismului narcotic –
pretins real •
marea – sfârîmare perpetuă de cioburi fluide •
nodurile noastre interioare ne asediază ca lucruri –
metaforele ca decriptaje •
trăim deci asediați de un ocean de cioburi oculte –
a cărui sfârîmare reală –
și a cărui fluiditate imperceptibilă –
trebuie să le căutăm în noi înșine –
ca pe niște noduri ce așteaptă să fie decriptate –
ca pe niște mesaje ce-și așteaptă dezlegarea •
paginile tăcute ale oglinzii –
și labirinturile ce zboară prin ore cu aripi albastre •
destinul e lucrul cel mai abstract –
lucrul impostor ce se pretinde propriul nostru sine –
e alienarea ce ne culpabilizează și ne manipulează •
lucru sîntem și noi –
orice parte a corpului devine lucru –
în măsura în care scapă controlului nostru subiectiv •

noi înșine ne sîntem lucruri –
odată morți sau doar atinși de boală •
cobarele filmelor se proiectează –
pe gelatina timpului transparent •
căci e posibil spațiul fără timp?... –
dar timpul fără spațiu?... •
spațiul fără timp e posibilul însuși –
posibilul identic cu imposibilul – vidul •
timpul fără spațiu e o trecere ce nu se poate desfășura –
imposibilul, impasibilul asfixiei –
actualitatea fixă –
deci sau nimic –
sau eternitatea –
scrisă și de nescris •
fără spațiu timpul ar trebui să fie prezent –
unde însă? •
în spațialitatea pură a imaginarului poate –
ca un fel de fulguranță infinită –
fulguranță invizibilă –
inseizabilă –
căci infinit mai rapidă decît lumina –
deși nu poate lumina nimic –
sau doar nimicul însuși •
o viteză fără viteză –
viteză a nimic –
o fulguranță nicăieri –
ce neputînd fi măsurată –
n-ar putea fi în nici un chip periodizată •
nu mai puțin vidă decît spațiul –
dar posedînd o caracteristică suplimentară –
o autodistrugere permanentă – totală –

o autodistrugere ce n-ar putea-o suprima –
ci dimpotrivă ar întreține-o •
spațiul pur –
timpul pur –
în fond două aspecte ale neantului –
scris și de nescris •
text –
static –
dinamic –
nu mai puțin neant... •

absurdul

absurdul e expresia incompatibilității dintre om și lume •
corpul e o mașină de tortură –
cea mai perfidă –
pentru că cizma spaniolă corespunde doar cu piciorul –
pe când corpul torturează tot sufletul •
și torționarul? –
el e un fel de segment misterios din tine însuși •
un minotaur învelit în lianele biciurilor –
în labirintul instrumentelor de tortură –
din gura căruia țîșnesc lanțuri de silabe •
în ce mă privește am refuzat nu pactul cu diavolul –
nici nu mi s-a propus –
și de altfel mi se pare cam pueril –
ci pactul cu lumea •
evident, cele două ar trebui să fie sinonime... •
o lume în care formă și culoare s-ar zbate –
într-un spațiu ce le-ar opune –
trupurile și-ar pierde forma –
formele, substanța –
și-aceste două aspecte ale amorfului –
s-ar repezi una la alta cu ferocitatea unor lupi înfometaji •
monoschizofrenii – moire atolice •
ele țin în mâini invizibile conștiințele ca pe niște fire –
sau mai degrabă-și torc haosul într-un unic fir obsesiv •
să-ți umpli neființa de privire –
să ajungi s-o respiri –
să te dizolvi tu cu toate obstacolele în ea –
privirea absolută, fără ochi •
uneori ne lăsăm trupul în urmă –
ca pe o umbră – ca pe un câine –

trupul absurd precum o ceață verde –
 ce-n junglă se hrănește doar din liane și șerpi –
 din labirinturi încolăcite și din frig de oglinzi •
 tragismul truismului e resemnarea •
 pozzo/lucky •
 pozzo: pot d'aisance, aviditatea – excreția –
 gaura pe unde se intră –
 gura pe unde se iese •
 gaură neagră și recipient –
 “graalul” •
 doi saci de plastic –
 vîntul îi umflă deci sacii respiră –
 vii și morți într-un fel – la fel •
 fazele lunii –
 fazele dezordonate ale sacilor –
 gîndirea •
 imperfecțiunea determină gîndirea –
 perfecțiunea o suprimă •
 Dumnezeu nu gîndește –
 El e un sac de plastic •
 inspirațiile sacilor de plastic –
désormais inutilisables •
 poezii sinuciși – sisifici •
 clipele se rostogolesc –
 bile goale –
 unele după altele –
 într-un vid ce-și pierde treptat toate dimensiunile •
 labirintul veritabil e un supracreier capabil de supragînduri –
 dar incapabil de cunoaștere •
 un fel de negativ – după care nu se pot trage –
 decît niște fotografii foarte aproximative •

obiectele sînt produsul unei umanități refulate –
de altfel, și omul –
ce nu e om decît într-un sens foarte incomplet –
un om aproximativ –
(s-a mai spus parcă asta) •
animalele, plantele, mineralele –
formele lichide și gazoase chiar –
sînt oameni cu umanitatea refulată prea adînc •
altfel n-am putea să le dăm forme așa-zicînd artificiale •
marmura din care facem o statuie –
își defulează în formă o parte din umanitate •
la fel lemnul din care fabricăm –
o masă sau un scaun •
să fie energia –
sub toate formele ei –
doar atît: singurătate alienată •
migrene – absențe – neștiute – zdrențe – imposturi –
de fapt tot atîtea chei de descuiat realul •
nimic din ce e formulabil –
gînd, sentiment, idee –
nu-ți aparține cu adevărat •
eroarea compasiunii buddhiste stă în excesul de intervenție –
ce ajunge să constituie un fel de eu negativ •

viitorul

viitorul e sensul suspendat al lumii –
distanța teleologic posibilă –
dintre un minotaur albastru –
și propria lui metamorfoză marină •
în-sinele e străin de timp – ermetic străin •
cît despre conștiință –
aceasta e structural dincolo de el •
timpul e cel mult un fenomen al conștiinței –
o umbră secundară a mirajelor –
imaginată de nimeni •
sau și mai exact – un epifenomen al iluziei •
mirajele sînt scolopendrele himerice ale timpului –
pe care, secundă cu secundă –
le devorăm traversîndu-le •
conștiință – iluzie – timp –
fiecare, hiperstructura succesoarei •
absurdul albastru al secundelor catatonice de calcar •
în adevăr, conștiința nu devine temporală –
decît în măsura în care-și dă determinări –
determinări care o alienează și o neagă –
afirmînd-o ca mereu alta •
stropii de bronz cad pe amnezia selenară a ierbii •
determinările –
structural negative –
sînt semnele de exclamare ale conștiinței –
într-un sens, semnele de exclamare ale vidului •
ne așteptăm dispariția în imense hale de urlet •
explodați de o ură ce ne opune unii altora –
și nouă înșine –
atom cu atom •

căci există un fel de aciditate transcendentală a conștiinței –
ce neputînd fi cuprinsă de nici o determinare –
și negîndu-le pe toate –
e mereu dincolo –
chiar și dincolo –
mai ales dincolo –
de ființă și neant –
ea însăși un fel de neant *mereu dincolo* •
intru prin biblioteci – în intimitatea neantului •
flăcări de-oglinzi ard jungle d'imagini –
înainte cu codexurile-n mînă –
prin hidrele amneziilor dilacerate •
înainte cu spada întortocheată a literei –
cu pagini rămuuroase de aripi –
prin ferestre de stingere •
și simt cum, tăcut, mă aștept •
poate pentru că în iluzie
subiectul e mereu o prezență –
o contradictorie absență dizolvată –
cu limita –
cumva larva filamentoasă a obiectului –
ca fantomă-orizont •
viitorul nu trebuie însă văzut –
doar ca un ansamblu de evenimente ce scapă prezentului –
ce va scăpa întotdeauna prezentului –
ci ca forma mereu mai completă –
mai aproape de ființă și deci de neant •
viitorul pur –
dacă o asemenea categorie poate fi concepută –
e neantul pe care l-am devenit –
debarasîndu-ne astfel de tot ce ne mai înstrăinează •

căci în neant nimic nu ne lipsește –
nici o deficiență nu este meontic posibilă –
iar conștiința, privată de tot –
se cuprinde la infinit –
și se cunoaște fără limite •
stau pe o stîncă uitată –
odihnindu-mi toiagul cu singur •
luna infectează norii cu vid –
și nimeni nu-mi mai poate ieși înainte –
din nebuloasele mării •
în viitorul pur obiectele obstacol –
determinările negații –
au dispărut •
conștiința e deschiderea care se deschide –
goală – sine fără sine –
mereu întru neant •
mereu neant în sensul lui aparent factual –
esențialmente letal •
ritmat de finitudinea conștiinței
viitorul e în fond *semioză* –
semioză al cărei non-sens e el însuși –
și al cărei sens –
neantul •
altminteri, în factualitatea lui mereu aparentă,
viitorul decade –
se scufundă –
alunecînd din statutul de proiect –
plin de transparențele așteptării –
în cel de act mereu deficient –
mereu dezamăgitor –
el, ce era marele act-speranță •

iar apoi, fantomizat, dematerializat, dezactantizat –
se preschimbă în amintire –
eventual avertisment –
contra-proiect negativ al viitorului viitor –
apoi, prin uitarea inevitabilă –
în inconștient •
inconștient dinspre care ne pot parveni doar –
în chip obscur –
noi amenințări –
ca niște deșeuri ce-am devenit noi înșine •

netezimi concurente

netezimi concurente •
mă simt prins într-un fel de bidimensionalitate cenușie –
care perfecționează carcera –
și, fără să mă atingă –
mă segmentează totuși cu suspensiile ei alienante •
nebunia începuturilor e patinoarul dumnezeilor morți •
corpuri hipnotizate de suprafețe și linii –
și toate acele abstracții dimensionale hipnotizate de punct •
catedrale fantastice de-avis argintiu •
oficianții-scolopendră ai abisurilor •
pîngar e sacrul ca o locomotivă de platină –
peste care plutește un creier insomniac
de electricitate albastră •
purificarea cognitivă •
îți folosești baza emotivă –
ca vector anamnezic orizontal sau diacronic •
banalul nu-i niciodată adevărat –
truismul, complicele abject al iluziei, e întotdeauna fals •
frunzele de șoapte ale codexurilor –
și templele cu coloanele pline de sevă •
viitorul se prezintă ca o promisiune de libertate –
și poartă-n el posibilitatea negării determinărilor prezente –
posibilitate ce –
cînd viitorul se suprimă-n prezent –
se dovedește sursa mizeriei altor determinări •
căci determinarea nu e negație –
decît ca alienare a conștiinței –
întotdeauna mizerabilă •
hlamidă de fereastră arsă și purpură •
nopti cenușii cu ovule de metale verzi •

a trece la acțiune în loc de a medita –
a fecunda proximitatea cu înstrăinată contemplație –
înseamnă a hrăni devenirea cu orbire •
posibilul în conștiință –
e limita încă fluidă –
îngreunată de misterioase cristale topite –
dintre subiectul încă în așteptare –
și obiectul-surpriză •
obiectul –
mai mult un curent decît un obstacol –
în marea nichelată de pești –
ce antrenează așteptarea subiectului –
spre propria lui finitudine •
determinările nu pot fi pentru conștiința pe care o alienează –
decît negația unui miraj •
netezimi concurente –
sub diminețile nivelate cu zinc •
iluzia ca negație –
iluzia plină de lume –
ca de un vis al vidului
sortit trezirii care îl destramă •
zarurile se rostogolesc pe maidan de insecte –
sifoanele sfioase ne privesc din vitrină •
chiar și iluzia e conștiință adică neant •
hipercuantic – neantul gîndește •
cunoașterea e anamneza conștiinței –
căci conștiința nu poate înceta să fie conștiință pură –
cunoaștere infinită ce se suprimă –
doar pentru a deveni conștiință a ceva •
cel mult, conștiința a ceva –
e o conștiință pură care se plictisește •

solitudini prăfoase –
ca niște țevi pulverulente de rugină și furnici roșii •
oh! plictiseala e primul obiect –
și într-un sens cu totul paradoxal –
primul subiect •
limita e un vis ulterior al lucrului în sine •
misterul viitorului –
constă în faptul că sub promisiunile lui diverse –
toate onirice în fond –
el nu e decât conștiință –
adică pur neant •
astfel viitorul se prezintă ca un dublu neant –
neantul promisiunilor lui iluzorii –
al determinărilor alienante –
și neantul sensului său ocult •
conștiința •
astfel viitorul definește zona semiotică –
unde timpul e semnul –
și nimic altceva •
nu e construcție meontologică –
ci deconstrucția totală a oricărei ontologii –
acea deconstrucție ce –
numai ea –
este semioză •

neantul enstatic

aripile ca niște vârtejuri •
hrănește-te cu *amrta* –
hrănește-te cu *amrta* abstinencei mele •
în fulger de otravă stă zeul –
ca într-un acvariu de gelatină impasibilă •
și submarinele ca niște pubele –
unde ne cuibărim cu labirintu-n ascuns •
există de altfel impurități –
care iau forma generozității și dăruirii de sine •
perfectiunea asta utopic proiectată –
e doar neantul ce ne așteaptă la capăt •
zigguratul însingurat –
sîngele verde al pămîntului extraterestru •
ce timp nemăsurat e cel pe care-l trăiești –
după ce-ai fost în țara morții –
în țara-fantomă •
există țări în care chiar mediocritatea are ceva fantomatic •
calm calcar extras din muntele-lacrimă •
și nebuloasa de magneți –
nervii înfiorați ai labirinturilor •
cuvintele apar –
și dacă nu le prinzi cu scrisul în capcane de litere –
fug să se-ascundă adînc în creier –
servind de îngrășămînt nobil inconștientului •
oh! dacă aș putea înghiți o doză foarte mică de neant –
neantul m-ar face nemuritor –
pentru că ar dizolva incontinuu
toată moartea din mine •
înțeleptul bea zboruri ca cocktailurile dintr-un bar •
mușchiul multicolor – fastuos – al fantasmelor –

din străfunduri –
din toate străfundurile •
da, paraziții numenali –
de dinainte de sens •
să-ți speli sufletul și trupul –
de toate imaginile și evenimentele vieților •
oglinzile amnezice sînt cele mai bune –
trebuie să te construiești cu fiecă viață –
nimic nu e definitiv pînă la eliberarea finală •
caut lumina prin cerul de magneți •
smulg tufe de lacrimi –
din cavernele ochilor •
țipăt de fum –
prin scară de palid •
flăcări albastre dansează pe mlaștina creierului –
pînă cînd trupul își pierde lumina –
într-un verde-exil fără orizont •
adversarul totalitarismului –
adversar asupra căruia totalitarismul n-are nici o influență –
e lucrul •
dimpotrivă posibilismul totalitar –
se va așarna cu aparent succes –
prin teroare – asupra conștiinței •
mai precis, asupra conștiinței subiective –
a subiectului •
totalitarismul romantic •
lucrul distruge totalitarismul –
pentru că în fond totalitarismul –
esențialmente utopic –
nu știe să facă ci numai să viseze –
faceri și desfaceri imposibile •

el, inventatorul perpetuu –
al absurdului științific •
ecologia furnizează una din ultimele forme ale
totalitarismului •
poate, în perspectivă, mai rea decît celelalte •
politic corectul + feminismul, cealaltă formă •
bat toba în albul de piatră –
diminețile deschid treziri de privire •
în ecologie există totuși o idee subiacentă valabilă –
omul e mai mare decît natura –
și trece dincolo de ea •
dar, ceea ce poate părea deocamdată absurd –
omul e mai mare și decît cosmosul •
o lume care nu merită să existe n-a existat –
și nu va exista niciodată •
dar de nici un merit n-are nevoie –
neantul enstatic al omului •

demeter-persefone

demeter-persefone – poate “monada feminină” –
poate, indefinită, dyada •
și totuși magia fluviilor blonde –
și totuși malefica cruce a celor două vrăjitoare stagnante •
carnavalul decrepit al puterii –
ca o grădină zoologică –
cu animalele incredibil umanizate prin dărăpănare senilă •
precum un ospiciu cu umanoizii neverosimil animalizați –
prin demență vetustă •
statul-națiune e deja un “imperiu” –
produs de imperialismul regionalist medieval •
totul e mort în acest circ aluvionar al ororii –
totul e ringard și hagard •
spectrele cu flori de-argint la butonieră –
și cranii zulufoate la pălăria de platină •
mereu doi șerpi conjugați pe-unde •
căci pentru totalitarism nu omul ci umanul devine superflu •
sufletul meu e negru de amărăciune –
totalitar de-amărăciune •
ideea că lumea e garanta libertății –
e sau o copilărie, sau o ticăloșie –
și în toate cazurile, o ineptie •
ceață dilapidată de clandestini cu uniformă de graniță •
templul orgasmic cu spasme de marmură •
pandemiile junglei posedate de coloane –
ca de niște vaccinuri-n erecție •
îngerii-seringă – cu verdele exilînd moartea din parc •
babele libertine sînt animalele –
cele mai ridicule și mai abjecte de pe planetă •
vezi *Hasta la muerte* de Goya •

dar pneumaticul e insul cel mai nerecunoscător –
el folosește tot și respinge tot •
într-un sens, pneumaticul e un dictator pe cont propriu –
un stăpîn de sclavi (mai ales de slave) absolut lefter •
adorat sau detestat – de o poligenie ofidiană –
simultană – dar cu totul și cu totul non-concomitentă •
de altfel, nici o putere politică nu merită să fie iubită –
și, evident, nici o femeie •
toate formele de putere –
tind, direct sau sub diverse camuflaje –
să demonstreze superfluitatea omului •
iluzia însăși e un totalitarism radical •
răul radical e iluzia –
mai profund decît orice totalitarism istoric –
deși, în mod curios –
țelul ei *nu poate fi* distrugerea omului –
ci doar aservirea lui •
totalitarismul istoric reprezintă deci, pentru ea –
o armă periculoasă –
în măsura în care întreține confuzia –
dintre individul uman și omul însuși •
dar există și penitenciare de muzică –
de muzică-tortură sau de muzică letală •
pentru un om a cărui viață a fost strivită –
de animalitățile conjugate ale practic tuturor inșilor –
cu care a avut de-a face –
ca și de egoismul cupid al tuturor sistemelor –
în care a trăit –
și a căror regulă funcțională e complicitatea –
sistemele și organizațiile politice –
nefiind toate decît animalitate organizată –

(de dreptate sau justiție nu poate fi nici măcar vorba) –
asemenea penitenciare muzicale – muzeale –
cu ziduri invizibile – deși, oh! întrucât audibile –
reprezintă niște oaze ale avisului de nevisat •
pînă cînd prizonierul sfișiat de niște ghiare imponderabile –
pătruns de o spermă insidioasă –
purtătoare de suferințe spectrale –
înțelege cu groază –
că din urlet – nu mai are unde fugi –
nici măcar în moarte •
singura posibilitate ce i se oferă nu este deci fapta –
salvarea prin fractalii acțiunii –
ci contemplarea filosofică –
neîntreruptă, abisală –
a inevitabilei monstruozități a istoriei –
ce se desfășoară sub ochii –
și prin urechile lui •
răul lumii îl răzbună pe lume –
în vreme ce înțelegerea îl ridică deasupra lui și a ei •
veritabila răzbunare filosofică –
constă deci din trinomul:
contemplație, înțelegere, eliberare •
această răzbunare filosofică –
putînd fi perfecționată prin *expresie* –
indiferent de formă •
marchizul de Sade știa foarte mult în această privință •
greața neagră, greața galbenă – în locul terorii roșii –
și cea mai rea, greața albă •
o teleologie a vidului –
o teodicee a absenței –
în fond, a neantului •

inversiune

nu trebuie să fii recunoscător nimănui –
ci să-ți urmezi implacabil drumul •
lumea e chiar prin structura inautenticității sale –
violent totalitară •
răul nu e o categorie morală ci metafizică –
răul e iluzia –
sau, mai tehnic, subiacența •
subiacența cenușie – ce se tîrăște prin fiecare din noi –
ca printr-o grămadă de amurguri ofilite •
căci răul – banalul prin definiție inautentic, iluzia –
se constituie cu necesitate-n rețea –
altfel neputînd să subziste •
își sapă în fiecare privirea de metal –
scolopendra de umbră pe care n-o putem fi •
deci ca lume –
ceea ce i se opune nu e atît spiritul –
deja un proto-fenomen –
cît neantul –
relaționalul absolut •
jeturi de durere arzătoare •
cît timp omul nu se eliberează –
fie și numai conceptual –
de magia colectivismului –
nu se poate vorbi de libertate •
etaje de suferință –
pe care le urci inversîndu-te •
oh! nu vei afla niciodată în ce •
pe care urcîndu-le –
te preschimbi într-un proprietar de șerpi –
ce nu se întîlnesc niciodată •

zîmbiți vă rog –
doi este nimeni •
cuplul fals, deci *rău* –
nu e constituit din două ființe –
ci dintr-o ființă și o imagine –
din care ființa e sustrasă •
sau din două imagini –
total private de ființă •
catastrofa gândirii începe –
prin pierderea din vedere a orizontului mistic –
în favoarea celui doar meta-fizic –
iar apoi a celui politic •
și, mai precis –
prin lansarea unei ontologii –
ce încetează de a mai fi o meontologie •
în fine, prin alunecarea spre antropologie –
și-n papotajul eseistic •
il y a des femmes qui ne sont que de la viande avariée –
et bien pire encore –
que de l'âme altérée •
fantoma care mănîncă pămîntul –
albul care devoră luna •
luna absurdă ca un ceasornic turtit •
căci teroarea istoriei –
acest monstruos cronometru –
antrenează implacabil falimentul istoriei •
singurătatea e un virus –
cu care ne străduim să trăim –
de care unii sînt chiar îndrăgostiți •
totuși rezistența la anumite categorii nu e de ordin etic –
cum se crede adesea – ci eminamente estetic •

respingerea eutanasiei, de pildă –
prezentată de regulă ca o problemă etică –
se bazează pe presupuziția implicită –
a urîțeniei morții –
care la rîndul ei identifică moartea –
cu cadavrul în descompunere •
însă, cum nu există soluție de continuitate –
între bătrînețe și moarte –
e mult mai firesc să vezi în cadavru –
forma finală a hidoșeniei vieții •
la fel, în putrefacția lui •
dimpotrivă moartea ar trebui să ne apară –
ca o splendidă eliberatoare •
deci viața e hidoasă iar moartea frumoasă –
de unde rezultă că viața e rea –
iar moartea cît se poate de bună •

puntea

abstinența sexuală nu e atît asceză –
cît înfrîngerea celei mai penibile habitudini •
realitatea e organizarea rațională –
după legile fantasmatică –
ale unor percepții iluzorii •
plămădim gelatina mirajelor –
zaruri de zori zămislesc hazardul –
în timp ce noi – totdeauna, doar noi –
contemplăm frisonînd evanescențele spermei •
curiozitatea e anamneză –
împinsă pînă la ultimele ei consecințe meta-stelare •
pe cînd comunismul filosofico-politic –
așa cum îl întrevedeau mortalul Marx –
și angelicul Engels –
constă într-o animalizare “edenică” a omului –
într-o “edenizare” animală –
un solipsism al supraviețuirii •
deci dintr-o evacuare a conștiinței –
analogă proiectului Demiurgului gnostic •
hélas singurul comunism valabil –
e comunismul contemplativ •
stranie evacuare erotică –
a cenușiului în lavă •
obsesiile roșului –
explorează fantasma lor verde •
istoria nu începe cu primele texte –
ci cu primele semne lăsate de om ca om –
cu prima punte a omului exilat –
spre omul și mai străin •
altminteri, opera nu e decît solitudine încorporată –

și ca atare n-are nevoie de comunitate –
comunitatea are nevoie de ea •
prin necesitatea contemplativă a omului –
temelie a condiției umane •
cîntăm resorbindu-ne în silabe –
amurgul ne varsă metamorfoză prin ochi •
galaxiile ne implantează în creier –
sermînte fantomatice de lumină •
căci nu sîntem decît nălucă de stele –
amețită de uitare frumoasă •
inexplicabil fenomenul totalitar? –
atunci avem de-a face cu un inexplicabil inevitabil •
ceea ce duce la totalitarism –
dar îl și distruge –
e principiul eficienței •
eficiența evacuează omul din lume –
în măsura în care implică autonomizarea uneltei –
omul nu s-a definit niciodată prin eficiență –
cu toate tarele pe care le antrenează –
ci numai prin contemplație •
prima și cea mai simplă formă a contemplației –
e privirea –
cu vidul ei lipsit de obiecte •
indiferent de adevărul științific pe care-l vehiculează •
a contempla mirajul –
stranie punte –
nu te duce mai puțin la adevăr •

răsfoirea indefinită

zborul e o răsfoire indefinită –
de aripi acoperite de semne –
în ultimă instanță o lectură –
însă o lectură verticală •
abisul e bun pentru că e sincer –
însă doar neantul e adevăr •
prezentul e un trecut incomplet –
și un viitor abia schițat •
în fond, prezentul e mai aproape de trecut –
decît de viitor –
viitorul poate înceta –
dar nu trecutul •
meduza roșie a amurgului –
și saltimbancii nocturni și albaștri –
portocala galactică precum un tatuaj fantomatic –
sînt primele semne pe care parsifal –
cu coada în gură –
le ronțăia uimit •
not too astute –
prostia-i e scut •
deși, vai –
istoria lumii e tribunalul oamenilor –
prin care oamenii judecă –
lumea la care au fost liber-constrînși •
această formă goală a penitenciarului lumii –
calomnia penitenciară –
trebuie nimicită –
laolaltă cu veritabilii ei temniceri •
templul livid emerge din mlaștini –
ca o mîină-ofrandă închinată zeului-beznă •

cum se poate transforma singurătatea contingentă –
în solitudine transcendentă •
cu cît un sistem se apropie de puterea totală –
pe atît formele lui corespund mai exact –
psihopatologiei individuale •
puterea se dezvăluie ca alienare •
la poésie rend le doute vivant •
orizontul e eul zîmbit •
fiece nouă revoluție e botezată cu fanfara locală •
păduri de febră –
mai stranii ca cimitirele •

solitudinea inconștientului

de la un punct încolo –
doar un soi de superstiție –
mai menține autoritatea factorului politic –
în fața celui securitar •
superstiție ce se fragilizează –
pe măsură ce cel dintâi –
se vede nevoit de chiar absurditatea politicii pe care o duce –
să-l întărească pe cel din urmă •
tăcerea oculară, oraculară a frigului –
soarbe lumina •
obsidiană eternei reîntoarceri –
înalță plîngerea-n ziduri •
astfel totul se sparge-n invers –
și așteptarea se hrănește –
mereu cu fantezmele celorlalți •
căci orice s-ar spune –
comunismul n-a fost niciodată popular –
în țările tehnic comuniste –
ci numai în occidentul –
atît de confortabil •
un coșmar de carnaval –
cu flăcări albastre și ape tricolore –
cu papagali ce-și înoată cuvintele în lac –
și pești tatuați în cinematografele cu atracții forestiere •
desigur, evoluția individului corporal –
e extrinsecă, nu intrinsecă –
cu enorme pierderi și riscuri •
de aceea individul corporal –
are nevoie de specie – ca de un fel de memorie –
a reușitelor și ratărilor •

începînd cu sufletul incorporeal –
evoluția devine intrinsecă –
deși o anume sferă a extrinsecului –
deci a aproximației evolutive –
cu extrem de grave riscuri –
nu este de exclus •
junglă de rîuri –
se înalță spre templu de selenară tăcere –
în mlaștină avisă doarme –
misteriosul cristal •
monarhia absolută –
statul-națiune –
imperialismul –
totalitarismul –
nularismul cel mai absurd –
faze în abstractizarea puterii •
cînd omul –
devenit complet superfluu –
va fi practic eliminat din portocala mecanică a puterii –
puterea va fi devenit complet abstractă •
chiar și dezumanizarea (corupția etc.) –
trebuie văzută ca o fază a abstractizării puterii •
obscuritatea indefinită a albului •
nu mă interesează să fiu mai bun decît sînt –
ci doar să fiu eu însumi –
să mă cunosc nelimitat pe mine însumi •
inconștientul are doar intensitatea aberației –
altminteri e inert •
inerția e de fapt –
solitudinea inconștientului •

tigrul

spiritul e intrinsecul pur –
el nu poate evolua –
deși se poate învălui în involuție •
aceasta nu poate avea loc decît prin catastrofă –
ce e, însă, din păcate –
înscrișă în structura insulară a spiritului •
rezistă numai neantul •
păsări crepusculare înghit vîntul •
lama subțire a orizontului îmi taie ochii în două •
dar nu există orizont noaptea –
cînd privirea se pierde în cosmos •
scara de sticlă a ploii •
în totalitarism masele înseși –
se impregnează de funcția dictatorială –
prin denunț –
abuz etc. •
căci poliția nu armata –
e organul represiv de guvernămînt •
pălăria de droguri a avisului •
îmi masturbez ochiul gorgonic –
ca pe-un nod gordian în erecție •
telecomanda eliberării mele –
din cenușiul templelor fără sens •
ca să te poți apropia de cunoașterea totală –
ar trebui să poți renunța fără rest –
la toate sentimentele și dorințele •
în structura ei profundă –
iluzia ce te colorează cu atîta căldură –
e un avis de gheață •
și deșertul roșu –

cu revolverul lui uriaș de piatră neagră –
cu care doar lunienii se mai pot sinucide •
sau poate hipnotizatul sisif •
nimic nu-i mai aproape de neant decît iluzia –
și nimic nu-i mai departe de neant decît iluzia •
intensifică-ți iluzia –
păstrîndu-ți discernămîntul –
apoi tai-o și treci dincolo •
fii jack the ripper pentru toate mirajele lumii •
un sadic asasin de iluzii –
ce extrage feroce uterul –
oh! prea fertil al minciunii •
omul singur ce trăiește fără înșelăciune –
în labirintu-i de cristal •
uneori pluralul maschează oroarea singularului •
pierderea liantului spiritual antrenează ineluctabil –
pierderea liantului uman –
de fapt, degradarea oricărei coerențe –
din așa-zisa lume •
din buzele mele țîșnește un tigru •
din buzele mele țîșnește un tigru •
din buzele mele țîșnește un tigru •
lama de laser a zîmbetului meu implacabil •

Table des matières

CURRICULUM VITAE	3
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	5
ENSTAZĂ.....	11
SISIF	12
SMERENIE	13
CÂNTECUL STRĂINULUI	14
SILABE BERIONICE	17
ZERO ȘI ALTE IMPOSTURI.....	19
MIRACOL NEGRU.....	21
ABSURDE MIRACOLE.....	22
SUNETUL MUZICII	24
LUCIANO BERIO	26
GÎNDUL ALUNECÎND... ..	28
REVELAȚIE.....	29
DOLIU LUMINOS.....	30
AVALANȘELE NEGRE	31
DEZGUST.....	32
GOL	34
DISOCIERI MELANCOLICE	36
MATEMATICA ILUZIEI	38
CERCURILE APEI	40
STRĂINUL INVIZIBIL.....	42
INSPIRAȚIA PREALABILĂ.....	44
LITERE FOSILE	46
MARTORII	47
HIPERSENS	48
MISFITS.....	50
MOARTE LIMPEDE	52
ÎN ZORI.....	54
A FI = A AVEA	56
AȘTEPTAREA.....	57
URA	58
ȚIPĂT DE IDEI.....	60
DAMNARE INEVITABILĂ.....	62

REVERIE DE CRIZĂ	64
DINSPRE NEANT	66
COACHING INTELECTUAL	67
PARADOXURI	69
METAFIZICALE	71
LACRIMI DE PIATRĂ	73
DRUM.....	75
COLECȚIA DE PIETRE.....	76
ZOMBILAND	77
CU TOATE LITERELE.....	79
NEANT OCULTAT.....	80
AVORTUL FILOSOFIC	82
SUBIACENȚA	84
SCORBURI DE FULGER.....	86
ALTERNATIVE OSTILE	89
ARHEUL	92
STOLURI DE APĂ	94
ANIMALELE PERICOLULUI.....	96
“APOCALYPSE NOW”	98
RÊVE SANS TRÊVE.....	101
PE PLAJĂ CU CAPUL PLIN DE ȚEVI	102
MEDITAȚIA DISTRUGERII	104
DÉJÀ-VU	106
ALTUL/ACELAȘI	108
PERSONA.....	109
MOLIA APOCALIPTICĂ.....	110
SIMPLĂ INTEROGAȚIE - BIS	112
“CRUCIFICAREA ÎN ROZ”	115
EDUCAȚIA TOTALITARĂ.....	119
CONVERSIUNI ECHIVOCE	123
LECȚII DE LIBERTATE.....	126
CEVA	129
ELIPSA	132
PUTEREA.....	135
GRAȚIE ȘI ROMAN	138
SCRIITURA	141

ABSURDUL	144
VIITORUL	147
NETEZIMI CONCURENTE.....	151
NEANTUL ENSTATIC.....	154
DEMETER-PERSEFONE.....	157
INVERSIUNE	160
PUNTEA.....	163
RĂSFOIREA INDEFINITĂ	165
SOLITUDINEA INCONȘTIENTULUI	167
TIGRUL	169
TABLE DES MATIÈRES	171

Autoportret, 1981 (tratat în alb-negru)

*nimic nu-i mai aproape de neant decît iluzia –
și nimic nu-i mai departe de neant decît iluzia •
intensifică-ți iluzia –
păstrîndu-ți discernămîntul –
apoi tai-o și treci dincolo •*

*omul singur trăiește fără înșelăciune –
în labirintu-i de cristal •*

*din buzele mele fișnește un tigru •
lama de laser a zîmbetului meu implacabil •*